

DUMNEZEIREA—UNU, DOI, SAU TREI DUMNEZEI

Prima Tipărire, 1996

Copyright © 1996 ținut de

“LET THERE BE LIGHT” MINISTRIES (rs)

PO BOX 328

Rogue River, OR 97537

U.S.A.

www.LightMinistries.com

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru copii adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la adresa următoare:

**BOOKLETS
P.O. BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537
U.S.A.**

CHEI PENTRU ABREVIERI ALE SRIERILOR SOREI E. G. WHITE

- AA.....Acts of the Apostles (Istoria Faptelor Apostolilor)
AG.....God's Amazing Grace (Harul Uimitor a lui Dumnezeu)
AUCR....Australian Union Conference Record (Raportul Uniunii Conferinței Australiene)
1-7BC....SDA Bible Commentary, vol 1-7 (Comentariul Biblic AZȘ, vol 1-7)
CH.....Counsels on Health (Sfaturi pentru Sănătate)
COL.....Christ's Object Lessons (Parabolele Domnului Hristos)
CT.....Counsels to Parents and Teachers (Sfaturi către Părinți și Învățători)
DA.....Desire of Ages (Hristos Lumina Lumii)
Ed.....Education (Educație)
Ev.....Evangelism (Evanghelizare)
FLB.....Faith I Live By (Credința Prin Care Trăiesc)
GCB.....General Conference Buletin (Buletinul Conferinței Generale)
IHP.....În Heavenly Places (În Locurile Cerești)
LHU.....Lift Him Up (El să fie Înălțat)
LP.....Sketches from the Life of Paul (Schite din Viața lui Pavel)
MB.....Mount of Blessings (Pe Muntele Fericirilor)
MH.....Ministry of Healing (Divina Vindecare)
MLT.....My Life Today (Viața Mea Astăzi)
MM.....Medical Ministry (Slujirea Medicală)
1-21MR....Manuscript Releases, vol 1-21 (Manuscrite Eliberate, vol 1-21)
MYP.....Messages to Young People (Solii către Tineret)
NOTEBOOK LEAFLETS, BOOK.....Notebook Leaflets (Cartea Prospectelor)
OHC.....Our High Calling (Înalta noastră Chemare)
PK.....Prophets and Kings (Profeți și Împărați)
PUR.....Pacific Union Record (Raportul Uniunii Pacifice)
RC.....Reflecting Christ (Reflectându-L pe Hristos)
1-6RH.....Review and Herald Articles, vol 1-6 (Articolele din Review and Herald, vol 1-6)
SC.....Steps to Christ (Calea către Hristos)
SD.....Sons and Daughters of God (Fiii și Fiicele lui Dumnezeu)
1-3SM.....Selected Messages, book 1-3 (Mărturii Selectate, vol 1-3)
1-4SP.....Spirit of Prophecy, vol 1-4 (Spiritul Profeției, vol 1-4)
1-4ST.....Signs of the Times Articles, col 1-4 (Articole din Semnele Timpului, vol 1-4)
1-9T.....Testimonies to the Church, vol 1-9 (Mărturii către Comunitate, vol 1-9)
TDG.....This Day With God (Această Zi cu Dumnezeu)
TM.....Testimonies to Ministers (Mărturii către Predicatori)
UL.....Upward Look (Privind Sus)

DUMNEZEIREA—UNU, DOI, SAU TREI DUMNEZEI

_____ Cu reverență și cu mare atenție ne adresăm acestui subiect al Dumnezeirii în acest pamflet. Mulți sunt în ignoranță despre avertizările care ni s-au dăruit pentru a ne păzi de a nu intra în speculație despre lucruri care au fost păstrate în secret de Dumnezeu. În mod specil este aceasta adevărat în privința Dumnezeirii și aceia care o formează.

“Unii care sunt zeloși care țintesc și care se străduiesc pentru a-și depune orice energie pentru originalitate au făcut o greșeală mare în a încerca să aducă ceva surprinzător, uimitor, și captivant înaintea oamenilor, ceva ceeace ei gândesc că alții nu înțeleg; însă deseori ei înșiși nu știu despre ceeace vorbesc. Ei speculează asupra Cuvântului lui Dumnezeu, avansând idei care nu-i ajută cu nimica atât pe ei înșiși cât și pe biserici. Pentru timpul prezent ei s-ar putea să stârnească imaginația; însă acolo e o reacție, și aceste idei devin o împiedicare. Credița e confundată cu fantezia, și vederile lor s-ar putea să îndrume mintea pe calea cea greșită. Lăsați ca declarațiile simple și clare al Cuvântului lui Dumnezeu să fie mâncare pentru minte; această speculație asupra ideilor care nu sunt prezentate în mod clar, e o lucrare periculoasă.” 2SM 13-14.

“În privința personalității și prerogativelor lui Dumnezeu, unde este, și ce este, acesta este un subiect pe care noi nu trebuie să îndrăznim să-l atingem. Asupra acestei teme tăcerea este elocventă. Doar aceia care nu au o cunoaștere experimentală despre Dumnezeu se aventurează să speculeze în privința Sa. Dacă ei ar cunoaște mai mult deșpre El, ei ar avea mai puțin de spus despre ceeace El este. Acela care în viața zilnică se ține în legătura cea mai strânsă cu Dumnezeu, și care are cea mai profundă cunoaștere despre El, realizează cel mai mult inabilitatea totală al ființelor umane de a explica pe Creator.” MM 92

Astăzi vedem zburând orice vânt de doctrină, și doar va continua să crească în intensitate până când timpul se va sfârși. Însă noi am fost avertizați:

“Ca să nu mai fim copii, plutind încoace și-n încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amagire; și credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” Efeseni 4:14-15.

“Orice vânt de învățătură zboară. Tot ceeace poate fi zguduit va fi zguduit și doar acele lucruri care nu pot fi zguduite vor rămâne. Satana face eforturile cele mai disperate pentru a convinge suflete să se pună sub steagul său, și toți care se supun înșelăciunilor lui se vor război împotriva Prințului Emanuel. Vegherea și rugăciunea va fi paza noastră în aceste zile de pericol.” 1 RH 373-374 (Nov. 6, 1883).

Acest subiect al Dumnezeirii este de un asemenea caracter încât dacă avem o înțelegere greșită despre cine o formează, sau o idee greșită al naturii caracterului al acelora care-l formează, atunci întreaga noastră vedere deșpre Dumnezeu va fi deformată. Astfel încercările noastre pentru a reflecta pe Dumnezeu în mod perfect în caracter, în ordine pentru a fi potriviți pentru cer, este deasemenea afectată și imperfectă. Ni s-a spus:

“Chiar înaintea noastră e lupta sfârșitului al mării controversate când, cu toată puterea și semnele și minunile al înșelăciunii nelegiurii,’ **Satana va lucra pentru a interpreta greșit caracterul lui Dumnezeu, pentru ca să ‘înșele dacă e posibil chiar și pe cei aleși.’**” 5T 746.

Nu doar că nu vom fi capabili să-L reprezentăm pe Dumnezeu corect dacă avem o idee greșită și speculativă despre El sau despre Dumnezeire, însă prin a ne băga în lucruri în care Dumnezeu le-a păstrat secret noi ne-am implica direct în spiritism!

“**Câmpul în care Satana i-a condus pe primii noștri părinți este același în care el îi ademenește pe oameni astăzi.** El inundă lumea cu povești plăcute. Prin orice născocire la comanda sa el îi ispitește pe oameni să speculeze în privința lui Dumnezeu. Astfel el caută să-i prevină de a obține acea cunoștință de Dumnezeu care este mântuire.” MH 428.

Astfel dacă ne vârm în lucruri speculative în lucruri pe care Dumnezeu le-a păstrat secret despre El Înșuși sau despre Dumnezeire, noi intrăm într-o zonă al Misterelor spiritismului și al doctrinelor false unde împărățește Satana. De aceea în acest subiect al Dumnezeirii, și al acelora care îl formează, noi trebuie să fim foarte prudenți și siguri că avem adevărata înțelegere—deoarece destinul nostru veșnic este în joc.

Dealungul creștinătății și păgânismului de astăzi, întrebările despre Dumnezeire sunt răspunse în multe diferite feluri. Dacă ați întreba Conciliul Bisericilor Lumii și pe membrii ei despre crezul lor particular în privința Dumnezeirii, ei vi-ar spune următoarele:

“Conciliul Bisericilor Lumii este o comuniune al bisericilor care Îl mărturisesc pe Isus Hristos ca Dumnezeu și Mântuitor după Scripturi, și deaceia caută să împlinească împreună chemarea lor comună pentru slava lui Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.” So Much in Common, p 33 (scrisă de Conciliul Bisericilor Lumii și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea).

Pentru ei, cât și pentru alții, Dumnezeirea consistă din trei diferite persoane care împreună formează un Dumnezeu. Acest crez se referă în general ca Trinitatea.

E important să avem o înțelegere și definiție corectă despre cuvântul “Trinitate” deoarece există confuzie despre însemnătatea acesteia.

Dicționarele Websters, Funk și Wagnalls definesc Trinitatea astfel:

“Starea sau caracterul de a fi trei.”

“Orice uniune a trei părți sau elemente în una.”

“O personalitate întreită împărțind aceeași substanță existând într-o Ființă Divină sau substanță.”

“Uniunea al unui Dumnezeu Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt ca trei persoane infinite.”

Înțelegerea corectă al definiției doctrinei Trinității este că trei persoane infinite, împărțind aceeași substanță, formează un Dumnezeu; sau un Dumnezeu împărțit în trei părți.

Această doctrină al Trinității distruge relația paternă al Tatălui către Fiul Său! Concluzia finală este că Tatăl și Fiul Său de mai sus Își joacă doar rolurile lor în părțile lor perspective, și că Isus nu este într-adevăr fiul Său. Această doctrină dă la o parte cu totul întregul plan de răscumpărare! Aceasta disprețuiește iubirea imensă, infinită și de neimaginat al Tatălui nostru ceresc pentru noi, pentru că îl conduce pe credincios să concludă că Isus nu este într-adevăr Fiul lui Dumnezeu—ci că El doar joacă un rol; de aceea Tatăl nu a renunțat la nimica când L-a trimis pe Isus să moară pentru noi!

Astfel când privim la cruce cu doctrina Trinității în minte, noi nu realizăm și nici nu apreciem pe deplin marele cost pentru planul de mântuire. Inimile noastre nu sunt cu totul zdrobite, iar noi nu ne predăm cu totul lui Isus, lucrându-ne mântuirea cu frică și cu tremur, luptând cu bărbăție luptele Domnului (vezi Filipeni 2:12-13; 1 Tim 6:12; 2 Tim 4:7; 1T 4:33; 5T 97-98, 135; 6T 41). Mântuirea abea poate să fie obținută în timp ce credem această doctrină, și mulți din pionierii Adventismului, asemenea lui James White, Uriah Smith, J.H. Waggoner, etc., au negat în mod deschis și au contestat această doctrină falsă al Trinității a trei Dumnezei în unul.

De fapt, această doctrină insidioasă al Trinității “este doctrina centrală al credinței Catolice. Asupra ei se bazează toate celelalte învățături ale Bisericii.” Handbook For Today’s Catholics, p 12.

De aceea e foarte important pentru a chema pe toți copiii lui Dumnezeu afară pentru a nu face parte în mod fizic sau spiritual de Babilon, pentru că mântuirea nu poate fi obținută sub influența și învățăturile ei.

Toate bisericile babiloniene care sunt unite împreună cu Conciliul Bisericilor Lumii cred și învață această doctrină distrugătoare al Trinității, incluzând Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea!

Conferința Generală care controlează biserica AZȘ din întreaga lume și pe toți membrii ei, spune în Manualul Bisericii AZȘ din 1986:

“2. Trinitatea.

“Există un Dumnezeu: Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, o unitate a trei persoane co-existente.” 1986 SDA Church Manual, chapter 2, p 23 (vezi deasemenea Seventh-day Adventists Believe ... 27 Fundamentals Beliefs, p 16, 22).

Aceasta este exact învățătura pe care o ține Babilonul, și pe care toți delegații care reprezintă biserica AZȘ din întreaga lume au votat-o a fi o doctrină și învățatură corectă al bisericii, la sesiunea Conferinței Generale din 1980 ținută în Dallas, Texas. (Vezi Adventist Review, May 1, 1980).

Alții cred că există doar o singură Ființă care e numit Dumnezeu, și că Isus și Duhul Sfânt nu sunt Dumnezei, cu toate că fac parte din Dumnezeire.

Alții cred că există doar două Persoane ale Dumnezeirii, cu Duhul Sfânt fiind o putere sau o forță, însă nu o a treia Persoană.

Iar alții au o credință particulară că Dumnezeirea este formată din trei Dumnezei separați—Dumnezeu Tatăl Divin, Dumnezeu Fiul Divin, și Dumnezeu Duhul Sfânt Divin, iar fiecare folosindu-și puterile lor în unitate unul cu celălalt pentru un scop anume,—planul răscumpărării.

Cu toate acestea, care din vederile de mai sus este corectă? E interesant că toate aceste crezuri diferite și contradictorii se pare a fi bazată pe Scriptură! Deasemenea e foarte interesant că versetele particulare care sunt folosite pentru a dovedi un crez contradictoriu despre Dumnezeire în majoritatea cazurilor, sunt aceleași texte folosite pentru a dovedi un crez contradictoriu despre Dumnezeire. Fiecare din aceleași scripturi sunt interpretate diferit, cu fiecare persoană crezând că vederea lor particulară este singura care e corectă.

Și pentru că acesta e cazul, care din vederile de mai sus despre Dumnezeire este corectă și cum o putem dovedi? Cum putem să fim siguri că credința noastră particulară, de care ne ținem cu tărie este adevăr curat sau o înșelăciune? Cum a stabilit Domnul ca poporul rămășiței Sale să poată cunoaște interetarea corectă a Scripturilor, și pentru a fi pe deplin sigur că stă pe platforma adevărului veșnic și nu pe nisip mișcător?

“La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi după acest cuvânt, e pentru că nu e lumină în ei.” Isaia 8:20 (Tradus din engleză).

Care lege și de care mărturie se vorbește aici ca fiind singura călăuză sigură pentru a conduce pe rămășița Sa în tot adevărul, și departe de eroare?

“... rămășița seminției ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.” Apocalipsa 12:17.

Cuvântul grec “a avea” se traduce nu doar cu a poseda, ci a urma și a păzi (vezi Strong’s Greek Concordance, word #2192) [Concordanța lui Strong, cuvântul # 2192].

Care este mărturia lui Isus pe care rămășița trebuie s-o urmeze și s-o păzească?

“... Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.” Apocalipsa 19:10.

Prin aceste două lumini călăuzitoare—lumina Bibliei și lumina Spiritului Profeției (vezi 4RH 486 col 2)—poporul rămășiței lui Dumnezeu va fi capabil să expună cu claritate orice eroare și să stea cu fermitate asupra adevărului! În mod special e acesta cazul în privința subiectului Dumnezeirii și al acelor care îl formează. Pentru a încerca și a afla adevărurile descoperite ale Dumnezeirii, fără Biblie sau Spiritul Profeției, ar fi o nebunie care ne-ar conduce direct pe terenul spiritismului lui Satana.

Însă atât de mulți doresc să taie afară din vedere ca și cu un cuțit Spiritul Profeției, crezând că ei pot interpreta Scripturile în mod corect fără lumina călăuzitoare din Mărturie. Ei susțin cu mândrie: “Eu n-am nevoie de alte scrieri care să mă călăuzească cu siguranță în tot adevărul. Eu pot interpreta Biblia în mod corect, și tot ceace am nevoie e Biblia, și doar Biblia.”

Însă Dumnezeu ne spune cu claritatea că dacă renunțăm la descoperirile divine (Spiritul Profeției), vom pieri! Iar Spiritul Profeției ne spune același lucru.

“... o eroare după altă s-a împins asupra noastră; predicatori și doctori au adus înăuntru doctrine noi. Cercetând Scripturile cu multă rugăciune, Duhul Sfânt a adus adevărul minților noastre Puterea lui Dumnezeu a venit asupra mea, și **făcându-mă capabilă pentru a defini în mod clar ce este adevăr și ce este eroare** Am fost luată în viziumi, primind explicații ...

“Toate aceste adevăruri sunt immortalizate în scrierile mele. Domnul niciodată nu Își neghează cuvântul Său. Oamenii s-ar putea să făurească schemă după schemă, iar dușmanul va încerca să seducă suflete de la adevăr, însă toți care cred că Domnul a vorbit prin Sora White, că i-a dăruit o solie, vor fi în siguranță de multele înșelăciuni care vor veni în aceste ultime zile.” 8MR 319-320 (Letter 50, 1-30-1906)

“Un lucru este sigur: acei Adventiști de ziua a Șaptea care stau sub steagul lui Satana vor renunța mai întâi la credința lor în avertizările și muștrările conținute în Mărturiile Spiritului lui Dumnezeu.” 3SM 84.

Dumnezeu Și-a descoperit adevărul Său prin Mărturie, și prin a studia Biblia împreună cu acestea, noi vom fi capabili să definim ceace este adevăr și ceace este eroare. Însă dacă vom ignora, refuza sau lepăda unele sau toate Mărturiile, noi vom fi înșelați și prinși în diferite erori și doctrine false, crezând că noi înțelegem și interpretăm Biblia în mod corect, când de fapt ne îndreptăm spre pierderea veșnică.

Dumnezeu, în îndurarea Sa, a dăruit poporului rămășiței Sale Spiritul Profeției pentru a-i conduce în siguranță spre o înțelegere corectă al Cuvântului Său sfânt. Prin acest mijloc dăruit de Dumnezeu, noi putem fi pe deplin siguri că interpretarea noastră particulară al Scripturilor este corectă—când este în armonie cu aceasta sau în eroare—prin a nu fi de acord cu Mărturiile!

“Biblia trebuie să fie sfătuitoarea voastră. Studiați-l, și Mărturiile pe care le-a dăruit Dumnezeu; **pentru că ele niciodată nu contrazice Cuvântul Său.**” 3SM 32.

Mărturiile niciodată nu contrazic Biblia—ele întotdeauna sunt în armonie, pentru că e același Duh Sfânt al adevărului care le-a inspirat pe amândouă. Și acest Duh nu minte. Astfel în citirea Mărturiilor, voi citiți interpretarea corectă al adevărului Scriptural dat—nu de Ellen White, ci dăruit de Dumnezeu prin Duhul Său!

“Uneori întrebarea este ridicată: ‘Ce se va întâmpla dacă Doamna White va muri?’ Eu răspund: ‘Cărțile pe care ea le-a scris nu vor muri. **Ele sunt o mărturie vie despre ceea ce spun Scripturile.**’” 1MR 141 (Letter 55, 1-30-1905).

Aceasta este asemenea cu o corabie pe mare. Echipa de oameni trebuie să navigheze cu o hartă și cu un compas în ordine pentru a ajunge în portul corect de destinație. Harta arată drumul corect spre destinație, iar compasul arată direcția corectă cum să ajungi la destinație. Harta e mare în comparație cu compasul mic. Însă a încerca a interpreta harta fără compas te lasă pierdut fără vreo direcție; și încercând a ajunge în port fără hartă te lasă cu întrebarea despre cum să ajungi acolo. Amândouă trebuie să fie folosite în ordine pentru a avea o interpretare corectă sau negreșită despre cum să ajungi cu siguranță în port. Astfel este cu Biblia (harta) și Spiritul Profeției (compasul) în ordine pentru a ajunge în port (Ceruri). Folosind una fără cealaltă, duce la distrugere.

Și pentru că Dumnezeu a făcut aceasta astfel, doar aceia care au o măsură mare de mândrie vor refuza să recunoască, și să continue să se rebelieze împotriva înțelepciunii lui Dumnezeu prin a dăruia poporului Său aceste Mărturii pentru a-i conduce cu siguranță într-o interpretare corectă despre “ceea ce spun Scripturile.”

“Un fel de mândrie este amestecată cu considerarea adevărului Bibliei, astfel încât oamenii se simt nerăbdători și învinși dacă ei nu pot explica fiecare porție al Scripturii spre satisfacția lor. E prea umilitor pentru ei să recunoască că ei nu pot să înțeleagă cuvintele inspirate.” 5T 701.

“În loc să primească Mărturiile ca o binecuvântare de la Dumnezeu, ei refuză **mijloacele pe care Dumnezeu le folosește pentru a-i așeza în mod corect.** Aceștia în aparență s-ar putea să fie foarte zeloși pentru Dumnezeu, însă ei își pun interpretarea lor asupra Cuvântului lui Dumnezeu și o face să contrazică ceea ce Dumnezeu a decoperit în Mărturii. Ei cred că ei îi slujesc lui Dumnezeu, însă Dumnezeu nu le-a dăruit o astfel de lucrare.” 10MR 311 (Letter 12, 8-12-1890)

În acest subiect al Dumnezeirii, cu fiecare crez contradictoriu fiind bazate asupra aceleiași texte din Scripturi, și fiecare pretinzând că doar ei sunt corecți, singura cale sigură pe care poporul rămășiței lui Dumnezeu poate descoperi adevărata înțelegere a Dumnezeirii, și pentru a evita a fi implicat în speculație și în spiritism, este prin ceea ce ni s-a descoperit deja prin Spiritul Profeției. Cu aceasta în gând, haideți să vedem ceea ce ne descoperă Mărturiile în relație cu Dumnezeirea.

TATĂL

Multe probleme există în lumea noastră de astăzi în privința Creatorului că nu este un Dumnezeu personal. Dumnezeu este o ființă, iar omul a fost creat după imaginea Sa. După ce Dumnezeu a creat pe om în imaginea Sa, forma a fost perfectă în toate aranjamentele sale, însă n-a avut vitalitate. Apoi un Dumnezeu personal, existând prin Sine Însuși a suflat în acea formă suflarea vieții, iar omul a devenit o ființă vie, răsuflând și inteligentă.

“Prin Isus Hristos, Dumnezeu—nu un parfum, nu ceva intangibil, ci un Dumnezeu personal—l-a creat pe om ... Domnul este un Dumnezeu viu și personal.” TDG 273.

“Dumnezeu este un duh; însă El are o ființă personală, pentru că omul a fost creat după imaginea Sa. Ca o ființă personală, Dumnezeu S-a descoperit în Fiul Său Imaginea exprimată a persoanei Sale ...” 8T 263-265 (vezi deasemenea Ed 132, MH 418-419).

“Pentru că Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibe viață veșnică.’ Aici ne este arătată personalitatea Tatălui.” Series B#7, p 62.

“Nici o minte finită nu poate să cuprindă caracterul sau lucrările Celui Infinit. Noi nu putem prin a căuta să găsim pe Dumnezeu. Acea Ființă sfântă va rămâne îmbrăcată în mister pentru mințile cele mai puternice și mult învățate, cât și pentru cele mai slabe și ignorante.” Ed 169.

Noi putem să vedem cu claritate, fără speculație sau rațiune omenească failibilă din cecece ni s-a descoperit deja, că Tatăl este Dumnezeu. El Însuși este o Ființă. El Însuși este o Persoană, și are o personalitate și un caracter cu totul al Său. El trăiește și poate exista prin El Însuși fără nici o altă putere care să-L susțină. (Vă rog să vă uitați deasemenea la textele următoare: Deut 32:6; Isaia 63:16 și 64:8, Ieremia 3:4, Maleahi 1:6; Mat 5:45 și 6:6-15, Ioan 20:17, Efes 3:14-15, Evrei 12:9, Iacov 1:17, 1Ioan 3:1).

ISUS HRISTOS

“Un Mântuitor personal și viu a venit în lumea noastră pentru a face fără efect întorsăturile sucite și și șerpuite ale lui Satana.” TDG 273.

“Domnul Isus Hristos, Fiul divin al lui Dumnezeu, a existat din eternitate, o persoană distinctă, însă una cu Tatăl.” 5RH 227, col 2.

“Ioan 3:34-36. În această Scriptură se orbește despre Dumnezeu și Hristos ca fiind două personalități distincte, fiecare acționând după individualitatea lor înșiși.” Manuscript Release #760, p 27 (Manuscript #145, 12-27-1905).

“Ioan 17:20-21. Aceste cuvinte Îl prezintă pe Dumnezeu și pe Hristos ca două personalități distincte.” NL 124.

“Cuvintele care vi le vorbesc sunt duh și sunt viață.’ Hristos nu se referă la doctrina Sa, ci la persoana Sa, la divinitatea caracterului Său.” 5RH 227, col 3.

“Dumnezeu a făcut pentru noi lucrul cel mai bun pe care L-a putut face când a trimis din Ceruri o ființă nepăcătoasă pentru a manifesta acestei lumi păcătoase cum trebuie să fie în caracter aceia care sunt mântuiți—puri, sfinți, și nemânjiți ...” Manuscript Release #701, p 15 (Letter 58, 1-16-1906).

“El care a fost sub aceeași formă cu Dumnezeu, nu a socotit ca o cucerire egalitatea Sa cu Dumnezeu.’ însă această Ființă glorioasă a iubit păcătosul sărac și a luat asupra Sa forma unui slujitor, pentru ca să sufere și să moară în locul omului.” 4T 121.

Noi putem vedea cu claritate, fără speculație rațiunea omenească failibilă, ci din cecece ni s-a descoperit deja prin “este scris,” că Isus Hristos Însuși este o Persoană și are o personalitate și caracter al Său Însuși. El Însuși este o Ființă vie. El este Fiul lui Dumnezeu Cel veșnic și divin, cu totul distinct și separat de Dumnezeu Tatăl, însă una cu El.

Însă este Hristos Însuși un Dumnezeu?

“Cu demnitate solemnă Isus a răspuns: ‘Adevărat, adevărat, vă spun, înainte de Avraam, EU SUNT.’”

“Tăcerea a căzut asupra mării adunări. Numele lui Dumnezeu, dăruit lui Moise pentru a exprima ideea prezenței veșnice a fost pretinsă ca fiind a Sa de acest Învățător galilean. El S-a anunțat a fi Cel existent de Sine Însuși, Cel care a fost promis lui Israel, ‘a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.’ Mica 5:2, margine.” DA 469-470.

“Hristos a fost Cel care a vorbit lui Moise din tufiș, spunând: ‘EU SUNT CEL CE SUNT Astfel să spui copiiiilor lui Israel, EU SUNT m-a trimis la voi.’ Ex 3:14. Aceasta a fost promisiunea eliberării lui Israel. Tot așa când El a venit ‘în asemănarea oamenilor,’ El S-a declarat a fi EU SUNT.” DA 24.

“Avraam a văzut pe Mântuitorul întrupat, și s-a bucurat ‘Înainte de Avraam, EU SUNT.’ Hristos este fiul lui Dumnezeu pre-existent, existând prin Sine Însuși.” 4ST 141, col 3.

“Vorbind despre pre-existența Sa, Hristos aduce mintea înapoi dealungul anilor fără dată. El ne asigură că acolo niciodată nu a fost un timp când El n-a fost în părtașie apropiată cu Dumnezeul Cel veșnic. El, cărei voci iudeii au ascultat a fost cu Dumnezeu ca unul care a fost adus cu El.” 4ST 142, col 1.

“El este Fiul veșnic, existând prin Sine Însuși.” Ev 615.

“Apocalipsa 1:18-20. Aceste declarații sunt uimitor de solemne și semnificante. Cel care a fost sursa a toată îndurarea, iertarea, pacea și harul, Cel care a existat prin Sine Însuși, veșnic, și de neschimbat a vizitat slujitorul Său exilat pe insula Patmos.” 7BC 955.

“Căutând încă să-i dăruiască o direcție adevărată pentru credința ei, Isus a declarat: ‘Eu sunt învierea, și viața.’ În Hristos e viață originală, neîmprumutată, nederivată.” DA 530.

“El [Hristos] a fost egal cu Dumnezeu, infinit și omnipotent. El a fost deasupra tuturor cererilor mărginite. El Însuși a fost legea în caracter. Despre îngerii cei mai înalți nu s-ar fi putut spune că ei niciodată n-au purtat un jug. Toți îngerii poartă jagul dependenței, jugul ascultării nici un înger n-ar fi putut să devină un substitut și garanție pentru rasa umană, pentru că viața lor este a lui Dumnezeu; ei n-ar fi putut să le-o predea. Familia umană a depins pentru existența ei doar de Hristos. El este Fiul veșnic, existând prin El Însuși, **asupra căruia nu s-a pus nici un jug** El a putut să spună ceea ce nici cel mai înalt înger n-a putut să spună—‘Eu am putere asupra vieții Mele. Eu am putere s-o pun jos, și am putere s-o iau iarăși.’” 12MR 395 (Manuscript #101, 1897).

“În El (Isus) a fost viața; și viața a fost lumina oamenilor.’ Aici nu s-a referit la viața fizică, ci la imortalitate, viața care este exclusiv proprietatea lui Dumnezeu. Cuvântul care a fost cu Dumnezeu, și care a fost Dumnezeu, a avut această viață. Viața fizică este ceva pe care fiecare individ o primește. Nu este veșnică sau nemuritoare; pentru că Dumnezeu, dăătorul de viață, o i-a iarăși. Însă viața lui Hristos a fost neîmprumutată. Nimenea nu poate să i-a această viață de la El. El a spus: ‘Eu Însuși o dăruiesc [predau morții].’ În El a fost viață originală, neîmprumutată, nederivată. Aceasta viață nu este moștenită în om. El o poate poseda doar prin Hristos.” 5BC 1130 (deasemenea 1SM 296-297).

El Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitatea. În tot acest timp El a fost ca și Dumnezeu, însă El n-a apărut ca și Dumnezeu. El a învăluit demonstrațiile Dietății care au comandat omagiu, și care a primit admirația universului lui Dumnezeu. **El a fost Dumnezeu** în timp ce a fost pe pământ, însă El S-a dezbracat de forma Sa de Dumnezeu și în locul acesteia Și-a pus forma și modelul omului ... El S-a umilit și a luat mortalitatea asupra Sa. Ca membru al familiei umane El a fost muritor, însă **ca un Dumnezeu** El a fost fântâna vieții pentru lume. El a putut, în persoana Sa divină ca întotdeauna să fi stat împotriva avansurilor morții, refuzând să vină sub dominația ei; însă El Și-a dăruit viața în mod voluntar, pentru ca astfel să poată dăruia viața și să aducă imortalitatea la lumină. El a purtat păcatele lumii, și a îndurat penalitatea care s-a rostogolit ca un munte asupra sufletului Său divin. El Și-a predat viața ca un sacrificiu, pentru ca omul să nu moară pentru veșnicie.

“Ce combinație uimitoare de om și Dumnezeu! El ar fi putut să ajute natura Sa omenească pentru a sta împotriva năvălirii bolii prin a turna din natură Sa divină vitalitate și o vigoare continuă. Însă El S-a umilit cu natura omului Ce umiliția a fost această! A uimit pe îngeri. Limba niciodată n-o poate descrie; imaginația n-o poate cuprinde. Cuvântul etern a consimțit să fie făcut trup! Dumnezeu a devenit om!” 2RH 151, col 2 & 3 (deasemenea 5BC 1126-1127).

“Cuvântul a existat ca o ființă divină, chiar ca și Fiul etern a lui Dumnezeu, în uniune și unitate cu Tatăl Său. Din veșnicie El a fost Mijlocitorul legământului ... înainte ca oamenii sau îngerii să fi fost creați, Cuvântul a fost cu Dumnezeu, și a fost Dumnezeu ... **Hristos a fost în sensul cel mai înalt și în esență Dumnezeu**. El a fost cu Dumnezeu din toată veșnicia, Dumnezeu asupra tuturor, binecuvântat în vecii vecilor.

“Domnul Isus Hristos, Fiul divin a lui Dumnezeu, a existat din veșnicie, o persoană distinctă, însă una cu Tatăl.” 5RH 227, col 2 (deasemenea 1SM 247).

“ ‘Cine are pe Fiul are viața.’ 1Ioan 5:12. Divinitatea lui Hristos este asigurarea vieții veșnice pentru cel credincios.” DA 530.

“Isus a vorbit despre El Însuși atât cât și despre Tatăl ca Dumnezeu, și pretinde pentru El Însuși o neprihănire perfectă.” Manuscript Release #701, p 13 (Manuscript #141, 1901).

Noi putem vedea cu claritate, fără speculație sau rațiune omenească failibilă, că Isus care viața în El Însuși care este originală, neîmprumutată, și nederivată. El este Fiul veșnic, nemuritor, și existând prin El Însuși, susținându-se și trăind prin El Însuși, fără puterea lui Dumnezeu—Tatăl care să-l susțină în mod continuu.

Când Hristos a fost uman pe pământ, El a depins cu totul de Tatăl Său pentru viață și putere pentru a susține existența Sa omenească. Însă după ce a fost înviat din mormânt, acesta n-a mai fost cazul.

“... El n-a încetat a mai fi Dumnezeu când a devenit om. Omenescul n-a luat locul divinității, și nici divinitatea omenescul. Aceasta este taina evlaviei. Cele două expresii “omenesc” și “divin” au fost în Hristos, îndeaproape și de neseplat, însă cu toate acestea ele au avut o individualitate distinctă. Cu toate că Hristos S-a umilit în a deveni om, Dumnezeirea a fost totuși a Sa.” 5BC 1129.

“Dumnezeirea n-a fost făcută umană, iar umanitatea n-a fost înfruntată de împreunarea celor două naturi.” 3SM 131.

“Puterea Dumnezeirii Mântuitorului a fost ascunsă. El a biruit în natura omenească, bazându-se pe Dumnezeu pentru putere.” 7BC 924.

“... garda română a căzut ca oameni morți înaintea slavei strălucitoare, iar Hristos în Dumnezeirea Sa arătată o dată ce a ieșit din mormânt, ridicându-se triumfător asupra morții și mormântului.” 3ST 211, col 2.

Astfel noi am văzut clar că Isus Însuși este o Fiiță divină sau un Dumnezeu, cu totul distinct de Dumnezeu—Tatăl.

Cu adevărat, Isus e Dumnezeu, a două Persoană a Dumnezeirii.

Noi putem vedea că doar prin a cunoaște adevărul despre Tatăl și Fiul că doctrina Trinității—trei într-un Dumnezeu—nu este decât o înșelăciune mare și spiritistă, pentru că Tatăl și Fiul sunt două Persoane, Fiițe, și Dumnezei vii și distincți. Fiecare posedând nemurirea. Amândoi există prin Ei Însuși și sunt eterni. Însă amândoi sunt uniți într-un singur scop—planul răscumpărării pentru omenire.

DUHUL SFÂNT

Multe vânturi de idei, credințe, speculații și doctrine zboară în jur—în aparență bazate pe Scripturi—în ce privește Duhul Sfânt; ce este, cine este, natura Sa, etc., încât mulți nu știu ce să creadă. Așa că va fi mai bine să înșirăm unele din aceste “vânturi” majore de doctrină care zboară în jur, și apoi să arătăm dacă acestea sunt de acord cu Mărturiile lui Dumnezeu sau nu.

Una este că Duhul Sfânt nu este nimic mai mult decât un alt nume pentru lucrarea îngerilor.

“Soldații Lui (Hristos) sunt conlucrători cu inteligențele cerești, și Unul mai Înalt decât îngerii se află între rânduri; pentru că Duhul Sfânt, reprezentativul lui Hristos este acolo.” 3ST 386, col 3.

“Ei (slujitorii lui Dumnezeu) trebuie să se lupte cu forțele supranaturale, însă ei sunt asigurați de ajutor supranatural. Toate inteligențele cerului sunt în această armată. **Și mai mult decât îngeri sunt în rândurile lor. Duhul Sfânt**, reprezentativul Căpitanului Domnului oștirilor, vine jos să conducă bătălia.” DA 352.

“Când Hristos S-a înălțat la Tatăl, El nu Și-a lăsat urmașii fără ajutor. Duhul Sfânt, ca reprezentativul Său, și îngerii cerești ca duhuri slujitoare, sunt trimiși înainte pentru a ajuta pe aceia care luptă o luptă bună pentru credință în ciuda marilor obstacole.” SD 35.

O altă doctrină este că doar Duhul Sfânt a venit în existență după ce Hristos a devenit uman; însemnând că în timpurile Vechiului Testament nu a fost un Duh Sfânt—pentru 4000 de ani, până când S-a născut Hristos.

“Înainte de a se oferi ca o victimă de sacrificiu, Hristos a căutat să dăruiască urmașilor Lui darul cel mai esențial și complet, un dar care ar aduce la îndemâna lor resursele nemărginite ale harului. ‘Mă voi ruga Tatălui,’ a spus El, ‘iar El vă va da un alt Mângâietor, care să poată rămâna cu voi pentru totdeauna; chiar Duhul adevărului ... Ioan 14:16-18.

“Înainte de aceasta Duhul a fost în lume; de la începutul lucrării de răscumpărare El a mișcat asupra inimilor oamenilor. Însă în timp ce Hristos a fost pe pământ, ucenicii nu au dorit un alt ajutor. Doar când ar fi lipsiți de prezența Sa, vor simți ei nevoia Duhului, și atunci El ar veni.” 5RH 470 col 3.

“Acesta a fost aranjamentul guvernământului divin. Înălțarea lui Hristos a fost evenimentul care după ordinea Cerului a trebuit să marcheze coborârea Duhului Sfânt.” 12MR 144 (Manuscript #158, 1898).

“Apostazia a cauzat retragerea Duhului Sfânt de la om, însă prin planul răscumpărării, această binecuvântare al cerului trebuie să fie restaurată aceluia care o doare cu sinceritate.” 2MR 11 (Manuscript #3, 1892).

“În timpurile din trecut, oameni sfinți din vechime au vorbit după cum au fost mișcați de Duhul Sfânt’ succesul lucrării de slujire a lui Ilie nu a fost datorită unor calități moștenite pe care el le-a posedat, ci datorită supunerii sale Duhului Sfânt, care i s-a dăruit așa cum va fi dăruit tuturor care exercită o credință vie în Dumnezeu.” 1MR 364-366 (Manuscript #148, 10-8-1899).

“Duhul nu a fost atunci (în timpurile din vechime) dăruit pentru că Isus nu a fost încă slăvit.” 1MR 364 (Manuscript #148, 10-8-1899).

“Duhul Sfânt a fost căutat cu mare dorință în școlile profeților; influența Sa transformatoare a trebuit să aducă chiar și gândurile în armonie cu voința lui Dumnezeu pentru a stabili o legătură vie între cer și pământ.” 12MR 147 (Manuscript #69, 6-19-1908).

“Duhul Sfânt a venit în școlile profeților, aducând chiar și gândurile studenților în armonie cu voința lui Dumnezeu. Acolo a fost o legătură vie între Cer și acele școli ...” North Pacific Union Gleaner, May 26, 1909.

O altă doctrină este că Dumnezeu Tatăl e de fapt Duhul Sfânt.

“... cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri vă va da Duhul Sfânt celor ce I-L cere?” Luca 11:13. **Duhul Sfânt, reprezentativul Lui Însuși**, este cel mai mare dintre toate darurile. Toate ‘darurile bune’ sunt cuprinse în acesta.” MB 132.

Astfel Tatăl nu este Duhul Sfânt, ci Duhul Sfânt reprezintă pe Tatăl, și ni-L aduce nouă. Tatăl Își trimite reprezentativul Său—Duhul Sfânt, numindu-L Duhul Său—sau Duhul Tatălui; însă Tatăl nu este Duhul Sfânt.

O altă doctrină spune că Isus Hristos e într-adevăr Duhul Sfânt.

“Primul capitol din Evrei prezintă poziția îngerilor în contrast cu poziția lui Hristos. Dumnezeu a spus cuvinte despre Hristos care nu trebuie să fie aplicate îngerilor. Ei sunt ‘trimiși pentru a sluji aceluia care vor fi moștenitori ai mântuirii,’ însă Hristos ca Mijlocitor, e marele Slujitor în lucrarea de răscumpărare. Duhul Sfânt e **reprezentativul Său** în lumea noastră, pentru a îndeplini planul divin de a aduce putere de sus omului căzut, pentru ca să fie biruitor.” 7BC 922 col 1.

“1Corinteni 2:11. Ioan 16:13. Doar prin ajutorul Duhului care la început ‘S-a mișcat deasupra feței apelor;’ prin acel Cuvânt prin care ‘toate lucrurile au fost făcute;’ prin acea ‘lumină adevărată, care luminează orice om care vine în lume,’ poate ca mărturia științei să fie interpretată în mod corect. Doar prin călăuzirea lor poate ca adevărurile ei cele mai adânci să fie discernute.” Ed 134.

“Lucrarea Duhului Sfânt este de a lua cuvintele lui Hristos după cum iese de pe buzele Sale, și să le insuflă ca principii vii în inimile deschise pentru a le primi.” 14MR 174 (Letter 40, 1890).

Hristos, Mijlocitorul nostru, și Duhul Sfânt mijlocesc în mod continuu pentru om, însă Duhul nu se roagă pentru noi după cum o face Hristos, care Își prezintă sângele vărsat de la întemeierea lumii; Duhul lucrează asupra inimilor noastre, scoțând afară din noi rugăciunile și părerile de rău, lauda și mulțumirea. Recunoștința care se scurge de pe buzele noastre e rezultatul Duhului care atinge corzile sufletului în memorii sfinte, trezind muzica inimii.” 1SM 344.

“În timp ce Isus, Mijlocitorul nostru, mijlocește pentru noi în Ceruri, Duhul Sfânt lucrează în noi, pentru a voi și pentru a face după buna Sa plăcere.” 2ST 516 col 3 (Oct 3, 1892).

“Ioan 14:16, 17 citat. Mântuitorul a țintit înainte la timpul când Duhul Sfânt va veni pentru a îndeplini o lucrare puternică ca reprezentativul Său Bărbații și femeile care dealungul secolelor de persecuție și încercare s-au bucurat de o măsură mare de prezența Duhului Sfânt în viețile lor ... Prezența Duhului cu lucrătorii lui Dumnezeu va dăruia proclamării adevărului o putere pe care toată onoarea și slava lumii n-ar putea s-o dăruiască ...

“Duhul Sfânt descoperă pe Mielul lui Dumnezeu care i-a păcatul lumii păcătosului pocăit, flămând și însetat după neprihănire.” AA 47, 49, 51-52.

“Lucrarea Duhului Său, Mângâietorul pe care L-a trimis jos pentru a rămâne cu poporul Său în timpul absenței Sale.” LP 119.

“În planul de restaurare al imaginii divine în oameni, a fost aprovizionat pentru ca Duhul Sfânt să poată mișca asupra minților umane, și pentru a fi **ca prezența lui Hristos**, o agenție de modelare asupra caracterului uman.” 3RH 229 col 2 (Feb 12, 1895).

“Lucrarea Duhului Sfânt e nemăsurat de mare. Puterea și eficiența care vine la lucrătorul lui Dumnezeu este în această sursă; iar Duhul Sfânt este Mângâietorul, **ca prezența personală a lui Hristos** pentru suflet.” 2RH 617 col 3 (Nov 29, 1892).

“Însă distanța și circumstanțele nu ne pot separa de ‘Mângâietorul.’ Oriunde ne aflăm, oriunde vom merge, El este acolo, întotdeauna o Prezență, o Persoană legată de cer, Cineva care ni s-a dăruit în locul lui Hristos, pentru a acționa în locul Său.” 2MR 32 (Letter 89b, 3-22-1897).

E clar că pentru cei care Îi vor permite lui Dumnezeu să învețe adevărurile Sale, că Hristos nu este Duhul Sfânt, ci că Duhul Sfânt Îl reprezintă pe Hristos oamenilor. Astfel Hristos poate trimite Duhul Sfânt—pe reprezentativul Său—numindu-L Duhul Său, sau Duhul lui Hristos; însă Isus nu este Duhul Sfânt. Pentru a sublinia acest fapt chiar și lui Isus I S-a dăruit Duhul Sfânt!

“Fiecare adevăr este investit de Dumnezeu cerului cu o influență proporționată cu caracterul și importanța sa. Planul de răscumpărare, care înseamnă totul pentru o lume pierdută și ruinată, a trebuit să fie proclamat, iar **Duhul lui Dumnezeu în Hristos Isus** a adus într-o legătură vitală cu inima lumii.” 4RH 288 (April 30, 1901).

“Când puterea harului e simțită în bisericile noastre, membrii vor îndeplini lucrările lui Hristos. Trăsăturile lor naturale și moștenite de caracter vor fi transformate de **Duhul Sfânt care a locuit în cel mai mare Slujitor care a încălcat vreodată pământul acestei lumi căzute**. Sălășluirea acestui Duh îi va face să descopere asemănarea lui Hristos, iar în proporție cu puritatea și pietatea lor va fi succesul lucrării lor.” 4MR 371 (Letter 54a, June, 1898).

“Tatăl a dăruit Duhul fără măsură Fiului Său, iar noi deasemenea putem să ne împărtășim din plinătatea Sa, Lui Isus, care S-a golit pentru salvarea omenirii pierdute, Duhul Sfânt a fost dăruit fără măsură. Tot așa va fi dăruit fiecărui urmaș al lui Hristos când întreaga inimă este predată pentru sălășluirea Sa.” 5RH 463 col 2 (Nov 5, 1908).

Astfel Isus nu este Duhul Sfânt, ci El a avut nevoie ca Duhul Sfânt să-I fie dăruit în ordine pentru a fi exemplul nostru perfect în timp ce a fost pe pământ. Și pentru că Isus Și-a pierdut omniprezența prin luarea umanității asupra Sa (vezi 6BC 1054 col 1), El a trebuit să folosească omniprezența Duhului Sfânt în ordine pentru a Se întâlni cu oamenii pe pământ. Prin omniprezența Persoanei Duhului Sfânt, Hristos a fost eliberat de limitele umanității Sale, și astfel a putut fi prezent și să Se reprezinte oricând și în orice loc în mijlocul poporului Său.

“Când poporul lui Dumnezeu cercetează Scripturile cu o dorință pentru a cunoaște ce este adevărul, **Isus este prezent în persoana reprezentativului Său, Duhul Sfânt**, înviorând inimile celor umili și pocăiți.” 12MR 145 (Manuscript 158, 1898).

“Cu toate că Domnul nostru S-a înălțat de pe pământ la Cer, Duhul Sfânt a fost numit și pus deoparte ca reprezentativul Său între oameni Îmbrăcat în umanitate, Hristos n-a putut să fie în

orice loc în mod personal; de aceea a fost în avantajul lor ca El să-i părăsească, să meargă la Tatăl, și să le trimită Duhul Sfânt pentru a fi succesorul Său pe pământ. Duhul Sfânt Însuși este dezbrăcat de personalitatea umanității și independent de aceasta. El S-a reprezentat ca fiind prezent în orice loc de Duhul Său Cel Sfânt, ca Cel Omniprezent.” 14MR 23 (Manuscript 57a, 1895).

“Hristos ne spune că Duhul Sfânt e Mângâietorul, iar Mângâietorul e Duhul Sfânt, ‘Duhul adevărului, pe care Tatăl Îl va trimite în numele Meu.’ ‘Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.’ [Ioan 14:16-17]. Aceasta se referă la omniprezența Duhului lui Hristos, numit Mângâietorul.” 14MR 179 (Letter 7, 6-11-1891).

“Ioan 14:16-18 citat. Înainte de aceasta Duhul a fost în lume; de la începutul lucrării de răscumpărare El a mișcat asupra inimilor oamenilor

“Duhul Sfânt e reprezentativul lui Hristos, însă dezbrăcat de personalitatea umanității, și independent de aceasta. Îmbrăcat în umanitate, Hristos n-a putut să fie în orice loc în mod personal; de aceea a fost în avantajul lor ca El să-i părăsească, să meargă la Tatăl, și să le trimită Duhul Sfânt pentru a fi succesorul Său pe pământ. Astfel nimeni n-a putut să se avantajeze datorită alocării Sale sau legătură Sa personală cu Hristos. Prin Duhul Mântuitorul ar putea să fie accesibil tuturor. În acest sens El va fi mai aproape de ei decât dacă El nu s-ar fi înălțat la cer

“Ucenicii n-au reușit încă să înțeleagă cuvintele lui Hristos în sensul lor spiritual, iar El le-a explicat iarăși însemnătatea lor. El li se va manifesta prin Duhul, a spus El.” DA 669-670.

“El va mijloci pentru ei, și le va trimite reprezentativul Său, Duhul Sfânt care-i va însoții în lucrarea lor. Acest reprezentativ nu va apare în forma umană, ci va fi văzut prin credință fiind recunoscut de toți cei care vor crede în Hristos.” 3RH 511 col 3 (Oct 26, 1896).

“Ioan 14:16-17 citat. Hristos a fost gata pentru a se reîntoarce la curțile cerești. Însă El i-a asigurat pe ucenicii Săi că le va trimite un alt Mângâietor., care va rămâne cu ei în veac... [versetele 18-19 citate]. O asigurare prețioasă și glorioasă de viață veșnică! Cu toate că El va fi absent, relația lor către El a trebuit să fie ca cea a unui copil către părintele Său.

“Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet. Noi nu Îl vedem pe Hristos vorbindu-I, însă Duhul Său cel Sfânt e la fel de aproape de noi într-un loc ca și în altul. Aceasta lucrează în și prin oricine îl primește pe Hristos. Aceia care cunosc sălășuirea Duhului descoperă roadele Duhului—iubire, bucurie, pace, îndelunga răbdare, blândețe, bunătate, credință.” 12MR 260-261 (Manuscript 41, 1897).

“Hristos a suflat asupra ucenicilor Săi, și a spus: ‘Primiți Duhul Sfânt.’ Acesta e darul Cerului. Hristos le-a împărțit prin puterea Sa, pentru ca să poată câștiga suflete la Evanghelie. De aici înainte Hristos a trăit prin facultățile lor, vorbind prin cuvintele lor. Ei au fost privilegiați de a cunoaște că de aici înainte El și ei au trebuit să fie una. Ei au trebuit să nutrească principiile Sale și să fie controlat de Duhul Său.” SD 294.

“Când a venit timpul pentru El (Isus) să-I părăsească, El le-a dăruit har și putere pentru a duce înainte lucrarea în numele Său. Ei au trebuit să răspândească lumina Evangheliei Sale de iubire și

vindecare. Iar Mântuitorul a promis că prezența Sa va fi întotdeauna cu ei. Prin Duhul Sfânt El va fi și mai aproape de ei decât atunci când a umblat în mod vizibil între oameni.” MH 103-104.

“Însă Isus i-a asigurat că El le va trimite Mângâietorul, ca un echivalent pentru prezența Sa vizibilă.” 3SP 256.

“Iar Cincizecimea le-a adus prezența Mângâietorului, despre care Hristos a spus: ‘El va fi în voi.’ Iar mai departe El a spus: ‘vă este de folos să mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.’ Ioan 14:17; 16:7. De aici înainte prin Duhul, Hristos a trebuit să rămână în mod continuu în inimile oamenilor. Uniunea lor cu El a fost mai aproape decât atunci când El a fost în mod personal cu ei.” SC 74-75.

“Prin Duhul Sfânt, acea voce care a vorbit din corabia pescarului de pe Marea Galileii va fi auzită vorbind pace inimilor umane până la sfârșitul timpului.” DA 245.

“Ei nu vor realiza o rupere în comunicarea lor, și nici o diminuare al puterii datorită absenței Mântuitorului. În timp ce Isus slujește în Sanctuarul de sus, El și acum prin Duhul Său slujește bisericii de pe pământ Prezența Sa energetică e încă cu biserica Sa.” DA 166.

“Când Hristos va ieși din mormânt, tristețea lor va fi schimbată în bucurie. După înălțarea Sa El a trebuit să fie absent în persoană; însă prin Mângâietorul El ar fi totuși cu ei, și ei n-au trebuit să-și petreacă timpul plângându-se ci prin credință ei au trebuit să privească în sanctuarul de sus, unde Isus le slujea; ei au trebuit să-și deschidă inimile Duhului Sfânt, reprezentativului Său, și să se bucure în lumina prezenței Sale când Hristos n-a fost personal cu ei (după înălțarea Sa), iar ei n-au reușit să-L discearnă pe Mângâietor, atunci ar fi mai bine pentru ei să postească.” DA 277.

“Hristos după cum a fost manifestat patriarhilor, după cum a fost simbolizat în serviciul sacrificial portretizat în lege, și după cum e descoperit de profeți, sunt bogățiile Vechiului Testament. Hristos în viața Sa, moartea Sa, și învierea Sa, Hristos după cum este maiifestat de Duhul Sfânt, este comoara Noului Testament. Mântuitorul nostru, strălucirea slavei Tatălui, este atât Vechiul cât și Noul.” COL 126.

“... Hristos, ca Mijlocitor, e marele Slujitor în lucrarea de răscumpărare. Duhul Sfânt e reprezentativul Său în lumea noastră, pentru a executa planul divin de a aduce omului căzut putere de sus, pentru ca să fie biruitor.” 7BC 922.

“În timp ce Isus slujește în sanctuarul de sus, El, prin Duhul Său cel Sfânt lucrează prin solii Săi cei pământești. Aceste agenții vor îndeplini mai mult decât pagina tipărită, dacă vor merge înainte prin Duhul și puterea lui Hristos. Hristos va lucra prin slujitorii Lui aleși, umplându-i cu Duhul Său, și astfel îndeplinindu-le promisiunea: ‘Iată, voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.’ Matei 28:20.” CH 545.

Noi pierdem de multe ori pentru că nu realizăm că Hristos este cu noi prin Duhul Său la fel de adevărat ca și în zilele umilinței Sale S-a mișcat vizibil pe pământ. Trecerea timpului nu a adus

nici o schimbare în dăruirea promisiunii Sale apostolilor Lui când El a fost luat de la ei în Ceruri: ‘Iată, voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.’” 4T 529.

“În acest conflict al neprihănirii împotriva nelegiurii noi putem avea succes doar prin puterea divină. Voința noastră finită trebuie să fie adusă în supunere voinței Infinite; voința umană trebuie să fie îmbinată cu cea divină. Aceasta va aduce Duhul Sfânt în ajutorul nostru; și fiecare cucerire va conduce spre recuperarea posesiunii cumpărate al Domnului, spre restaurarea imaginii Sale în suflet.

“Domnul Isus lucrează prin Duhul Sfânt; pentru că este reprezentativul Său. Prin acesta El insuflă viața spirituală sufletului, înviorând energiile lui spre bine, curățindu-l de necurăție morală, și pregătindu-l pentru împărăția Sa. Isus are mari binecuvântări de împărțit, daruri bogate de distribuit între oameni. El este Sfătuitorul minunat, infinit în înțelepciune și putere; și dacă vor recunoaște puterea Duhului Său, supunându-ne pentru a fi modelați de El, noi vom sta compleți în El. Ce gând este acesta! ‘În Hristos locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Iar voi sunteți compleți în El.’ Niciodată nu va cunoaște inima umană fericirea până când nu este supusă să fie modelată de Duhul lui Dumnezeu. Duhul conformează sufletul reînviat după modelul Isus Hristos. Prin influența Duhului, dușmănia împotriva lui Dumnezeu este schimbată în credință și iubire, iar mândria în umilință

“Adevărul va fi prezentat, nu ca o teorie rece și fără viață, ci ca o forță vie pentru a schimba viața. Însă puterea este a lui Dumnezeu prin Duhul Său, care lucrează în mod eficace asupra inimii și minții.” 4RH 492 col 2 (Feb 10, 1903), (vezi deasemenea MYP 55-56).

“Duhul divin Își descoperă lucrarea asupra inimii umane. Când Duhul Sfânt lucrează asupra minții, agentul uman va înțelege declarația făcută de Hristos, ‘El vă va descoperi ce va primi de la Mine.’ Supunere Cuvântului lui Dumnezeu înseamnă restaurarea omului. Lăsați ca Hristos să lucreze prin Duhul Său cel Sfânt, și să vă trezească ca din morți, unindu-vă mințile împreună cu a Sa. Lăsați-l să vă folosească facultățile. El a creat orice capacitate pentru ca să puteți onora și slăvi mai bine numele Său.” TM, 396.

“Duhul Sfânt care purcede de la singurul născut Fiul a lui Dumnezeu, leagă agentul uman, trup, suflet și spirit, de natura perfectă și divină a lui Hristos.” 1SM 251.

“Hristos dorește să ne dăruiască o binecuvântare care să ne facă sfinți. Bucuria în Duhul Sfânt aduce sănătate și viață. Prin dăruirea Duhului Său, Dumnezeu Se dăruiește pe El Însuși,—o fântână de influențe divine, pentru a dăruia sănătate și viață.” 4ST 505 col 1 (March 15, 1910).

“Hristos locuiește în noi prin Duhul; iar Duhul lui Dumnezeu, primit în inimă prin credință, e începutul vieții veșnice.” DA 388.

“Lăsați ca educatorii să ofere loc Duhului Sfânt pentru a-și îndeplini lucrarea asupra inimilor umane. Cel mai mare Învățător e reprezentat în mijlocul nostru prin Duhul Sfânt.” CT 417-418.

“Dumnezeu nu poate să binecuvinteze pe cel care continuă să aducă asupra sa boală și suferință printr-o violare voită al legilor cerului. Însă Hristos, prin Duhul Sfânt, vine ca o putere vindecătoare la aceia care încetează să facă răul și învață să facă binele.” MH 223-224.

“Păstrați-vă veseli. Nu uitați că aveți un Mângâietor, Duhul Sfânt, pe care Hristos L-a pus pentru această lucrare. Voi niciodată nu sunteți singuri. Dacă veți asculta de vocea care acumă vă vorbește, dacă veți răspunde fără întârziere la bătaia ușii inimii voastre, ‘Intră, Doamne Isuse, ca să cinez cu Tine, și Tu cu mine,’ Vizitatorul ceresc va intra. Când acest element care e tot divin, va rămâne în voi, acolo e pace și odihnă Aduceți-vă aminte de cuvintele lui Hristos, aduceți-vă aminte că El este o prezență nevăzută în persoana Duhului Sfânt.” Letter 124, 1897 (vezi deasemenea AH 350).

Și pentru ca cineva să nu creadă că omniprezența Tatălui e Duhul Sfânt, Tatăl deasemenea folosește omniprezența Persoanei Duhului Sfânt în ordine pentru a fi cu poporul Său adevărat.

“Dumnezeu este un duh; însă El e o ființă personală, pentru că omul a fost făcut după imaginea Sa Mărimea lui Dumnezeu pentru noi e de necuprins. ‘Tronul Domnului e în ceruri’ (Psalmii 11:4); însă prin Duhul Său El e prezent oriunde.” Ed 132.

“Dumnezeul cerului nu e ca dumnezeii păgânilor, restrâns în temple, făcut de mâini; însă El dorește să se întâlnească cu poporul Său prin Duhul Său când ei se vor aduna în casa dedicată pentru a se închina Lui....

“Cu toate că Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini, cu toate acestea El onorează cu prezența Sa adunările poporului Său. El a promis ca atunci când ei vin împreună pentru a-L căuta, pentru a-și recunoaște păcatele lor, și să se roage unii pentru alții, El Se va întâlni cu ei prin Duhul Său.” PK 49-50.

“Biblia ne arată Dumnezeu în locul Său înalt și sfânt, nu într-o stare de neactivitate, nu în tăcere și solitudine, și înconjurat de zece mii de ori zece mii și mii și mii de ființe sfinte, toate așteptând să îndeplinească voința Sa. Prin agenția Duhului Sfânt și al îngerilor Lui, El slujește copiilor oamenilor.” MH 417.

“De la început Dumnezeu a lucrat prin Duhul Sfânt și instrumente umane pentru îndeplinirea planurilor Sale pentru rasa căzută. Aceasta s-a manifestat în viața patriarhilor. Deasemenea în biserica din pustie; în timpul lui Moise, Dumnezeu a dăruit ‘Duhul Său cel bun pentru a-i instrui.’ Neemia 9:20. Iar în zilele apostolilor El a lucrat cu putere pentru biserica Sa prin agenția Duhului Sfânt.” AA 53.

“El (Hristos) a învățat că atât pentru binele temporal cât și pentru cel veșnic al omului, Dumnezeu mișcă asupra inimii prin Duhul Sfânt. El a arătat eroarea de a ne încrede în puterea umană pentru acea transformare al caracterului care poate fi lucrată doar de Duhul lui Dumnezeu.” DA 605.

“Duhul Sfânt e o agenție liberă, lucrătoare și independentă. Dumnezeu cerului folosește Duhul Său după cum El dorește; iar agenția umană și metodele omenești nu poate să pună obstacole în lucrarea Sa, sau să prescrie canalul prin care să opereze.” 4ST 503 col 1 (March 8, 1910).

“Dumnezeu lucrează prin Duhul Său prin agențiile umane ...” 3RH 272-273 (July 16, 1895).

“Dumnezeu lucrează asupra inimii omenesci prin intermediul Duhului Său; iar când oamenii Îl leapădă de bunăvoie Duhul Său declarându-l a fi de la Satana, ei își taie canalul prin care Dumnezeu poate să comunice cu ei.” 5T 634.

O altă credință despre Duhul Sfânt este că El nu este o Persoană vie, și că nu poate gândi și să lucreze independent de Tatăl sau de Fiul, pentru că este doar o extindere, sau o combinație al Tatălui și al Fiului.

“Timpul (după înălțarea lui Hristos) venise. Duhul a așteptat după crucificarea, învierea și înălțarea lui Hristos. De zece zile ucenicii și-au oferit cererile pentru coborârea Duhului Sfânt, iar Hristos în ceruri și-a adăugat mijlocirea Sa.” 6BC 1055 col 1.

“Apoi am declarat că aceasta a fost după mintea Duhului lui Dumnezeu pentru ca lucrătorii să se schimbe dintr-un câmp în altul ...” Manuscript Releases #185, p 15 (Letter 23, 9-23-1885).

“Duhul Sfânt unește cu puterile harului ceea ce Dumnezeu a aprovizionat pentru întoarcerea sufletelor la Hristos.” 5RH 341 col 2 (July 18, 1907).

“Cu cât mai mult ei primesc iluminarea Duhului viu, cu atât mai mult se vor armoniza în înțelegerea lor a ceea ce e adevărul.” 14MR 176 (Letter 7, 6-11-1891).

“Acolo este, mulțumim Domnului, un Duh viu veșnic care să ne călăuzească în tot adevărul.” Manuscript Release #491, p 83 (Letter 93, 9-30-1896).

“Studiați voința lui Dumnezeu ... nu fiți satisfăcuți cu un standard scăzut, ci consultați Duhul lui Dumnezeu, ascultați de dictările Sale, slujiți lui Dumnezeu în frumusețea sfințirii, și dăruiți slavă numelui Său.” 3RH 478 col 3 (June 29, 1897).

“Duhul Însuși e cel care învață și iluminează.” SD 30.

“Duhul Sfânt depune eforturile cele mai înalte pentru a lucra la inimă și la minte.” 5RH 472 col 1.

“Duhul Sfânt e o persoană, pentru că El mărturisește prin spiritele noastre că suntem copiii Săi. Când această mărturie este adusă, ei înșiși poartă evidența Duhul Sfânt are o personalitate, altfel El n-ar putea să mărturisească spiritelor noastre și cu spiritele noastre că noi suntem copiii lui Dumnezeu.” Ev 616-617.

“... nici o distanță, sau circumstanțe nu ne poate separa de ‘Mângâietorul.’ Oriunde ne aflăm, oriunde am merge, El este acolo, întotdeauna o Prezență, o Persoană legată de Cer, Unul dăruit nouă în locul lui Hristos, pentru a acționa în locul Său. El e întotdeauna la mâna noastră dreaptă, pentru a ne vorbi cuvinte liniștitoare, blânde, pentru a ne suporta, susține, ține, și bucura.” 2MR 32 (Letter 89b, 1897).

“Când veți veni sub călăuzirea divină, Mângâietorul vă va conduce în tot adevărul. Lucrarea Duhului Sfânt e de a lua cuvintele lui Hristos așa după cum sunt rostite de pe buzele Sale, și să le

insufle ca principii vii în inimile deschise pentru a le primi. Apoi noi Îl vom cunoaște atât pe Tatăl cât și pe Fiul.” 14MR 174 (Letter 40, 1890).

Și pentru ca unii să nu i-a poziția că toate aceste mărturii scrise de mai sus au fost alterate în trecut pentru a spune aceste lucruri, următoarele sunt dintr-o vorbire dăruită din Avondale, Australia April 15, 1899—însemnând că a fost scrisă după cum a fost rostită de Ellen White.

“Noi am fost aduși împreună ca o școală, iar noi trebuie să realizăm că Duhul Sfânt, care e la fel de mult o persoană, după cum și Dumnezeu e o persoană, merge prin aceste locuri ...” 7MR 299 (vezi deasemenea Ev 616).

Astfel vedem că Duhul Sfânt nu este un înger sau un alt nume pentru lucrarea îngerilor, pentru că El e mai înalt decât îngerii. Iar El nu a venit în existență doar când Hristos a devenit uman, pentru că de la începutul lucrării de răscumpărare El a mișcat asupra inimilor oamenilor. Deasemenea Duhul Sfânt nu este Tatăl sau Fiul, sau o combinație al celor doi împreună. Și nici nu este doar o forță sau o putere, ci este o Persoană vie cu o personalitate care mărturisește și ne mângâie, care lucrează și acționează în locul lui Hristos, care El Însuși ne învață și ne iluminează folosind mintea Sa, și depunând eforturile cele mai mari în a lucra pentru salvarea noastră, prin a lua cuvintele lui Hristos așa cum vin de pe buzele lui Hristos pentru a le implanta în inimile noastre. Duhul Sfânt e la fel de mult o Persoană după cum Dumnezeu e o Persoană, iar Duhul Sfânt ne arată că El e o Persoană prin a umbla în mijlocul nostru.

Deoarece Duhul este o Persoană, și poate să umble printre noi, El deasemenea poate să-și asume o formă. El Și-a asumat forma și asemănarea unui porumbel (Mat 3:16, Isaia 11:2, Luca 3:22, Ioan 1:32). El Și-a asumat forma și asemănarea limbilor de foc (Fapte 2:2-4). El a ridicat în mod literal slujitorii lui Dumnezeu dintr-o zonă și i-a dus într-un alt loc în ordine pentru a continua răspândirea Evangheliei (vezi Fapte 8:39-40; Ezechiel 3:14-15). Duhul Sfânt deasemenea își asumă forma unui înger cu o călmară la brâu—care sigilează slujitorii lui Domnului (vezi Efeseni 4:30), și apoi se reîntoarce la Domnul după ce lucrearea Sa de sigilare este îndeplinită (vezi Ezechiel 9:1-11); iar Duhul Sfânt e deasemenea reprezentat ca un înger puternic în Apocalipsa 18:1 (vezi 2RH 555 col 2, 7BC 984). Iar unii pionieri—asemenea lui S.N. Haskell, și G.B. Starr—au crezut că Duhul Sfânt Și-a asumat deasemenea o formă umană pe acest pământ în timpul lui Avraam, apărând și vorbind multora ca Melhisedec—Împăratul Salemului, Împăratul Păcii, Împăratul Neprihănirii, Preotul Dumnezeului Celui Prea Înalt! (Vezi Document File #375 pentru declarația lui Starr cu care Ellen White a fost de acord cu acest crez, Geneza 14:18-20, Evrei 7:1-4, 17-22, 1BC 1092-1093, Romani 8:26-27, Evrei 9:14).

O altă credință spune că Duhul Sfânt nu este a treia Persoană a Dumnezeirii. Așa după cum Dumnezeu Tatăl e prima Persoană în Dumnezeire, iar Dumnezeu Fiul e a doua Persoană în Dumnezeire, se poate ca Duhul Sfânt să fie a treia Persoană în Dumnezeire?

“El (Hristos) a determinat să dăruiască reprezentativul Său, a treia persoană a Dumnezeirii. Acest dar n-a putut să fie întrecut Hristos e reprezentat de Duhul Sfânt.” 3ST 520 col 2 (Dec 1, 1898) (deasemenea 6BC 1053, MLT 36).

“Prințul puterii răului poate să fie controlat doar prin puterea lui Dumnezeu în a **treia persoană** a Dumnezeirii, Duhul Sfânt.” Series A#10 p 37 (deasemenea Ev 617).

“Răul s-a acumulat de-a lungul secolelor, și a putut fi restrâns și rezistat doar prin puterea mare al Duhului Sfânt, a treia persoană a Dumnezeirii, care ar veni nu cu energii modificate, ci în plinătatea puterii divine.” 10MR, 63 (Letter 8, 2-6-1896) (deasemenea Series A#10 p 25, TM, P. 392, UL 51).

Noi putem vedea cu claritate, fără speculație sau rațiune umană failibilă, ci din ceea ce deja s-a descoperit prin “este scris,” că Duhul Sfânt Însuși este o Persoană vie. El Însuși are o personalitate a Sa proprie. Iar Duhul Sfânt Însuși a a treia Persoană distinctă și putere în Dumnezeire.

Dumnezeirea s-a arătat a fi compusă din trei Persoane,—Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, iar aceasta este exact ceea ce ni s-a spus:

“Lucrarea este pusă înaintea fiecărui suflet care și-a recunoscut credința în Isus Hristos prin baptism, și a devenit un primitor al promisiunii de la cele trei persoane—Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.” 6BC 1074.

O altă credință spune că Duhul Sfânt este o persoană, și chiar că e persoana a treia a Dumnezeirii, însă că El nu e divin, și că astfel El Însuși nu poate fi Dumnezeu. Așa după cum Tatăl e divin sau Dumnezeu, și așa după cum Hristos e divin sau Dumnezeu, se poate ca și Duhul Sfânt să fie divin și Dumnezeu?

“Prin cooperarea Duhului divin lucrările oamenilor umili pe care Hristos i-a ales a stârnit lumea.” Ed 95-96.

“Lucrarea lui Dumnezeu a fost văzută în biserică, însă voi n-ați avut dorință după Duhul divin.” Pamphlets vol 3 p 257 (1869).

“Duhul divin își descoperă lucrarea asupra inimii umane. Când Duhul Sfânt lucrează asupra minții, agentul uman va înțelege declarația făcută de Hristos, ‘El va primi de la Mine, și vă va arăta.’” Series A#10 p 29 (deasemenea TM 396).

“... deschide-ți inima Duhului divin ... puterea Duhului Sfânt atrage către Dumnezeu pe toți care doresc să fie atrași.” 2MR 41 (Manuscript #44, 7-24-1900).

“Omul nu poate să-și lucreze mântuirea fără puterea divină orânduită ... El însuși nu poate să facă un pas către Hristos fără Duhul lui Dumnezeu [atrăgându-l] iar această atragere e neîncetată, și va continua până când omul va întrista Duhul Sfânt prin refuzarea sa persistentă. Duhul lui Dumnezeu nu propune să îndeplinească partea noastră în voință sau în faptuire. Aceasta este lucrarea agenției umane în cooperare cu agențiile divine ...” 2MR 34-35 (Letter 135, 1898).

“Duhul Sfânt ... trebuie deasemenea să fie o persoană divină, altfel El n-ar putea să cunoască secretele ascunse din mintea lui Dumnezeu. 1Cor 2:11.” Ev 616-617.

“Prin Duhul care cercetează toate lucrurile, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu, au fost decoperite adevăruri prețioase care nu pot fi descrise de stilou sau de voce.” SD 34.

“... cât de serios ar trebui să ne rugăm ca Acela care ‘cercetează toate lucrurile, da, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu,’ Acela cărei lucrare trebuie să amintească toate lucrurile poporului lui Dumnezeu, și să-i conducă în tot adevărul, să fie cu noi în cercetarea Cuvântului Său Sfânt.” TM 111.

“Duhul Sfânt concepe toate rugăciunile adevărate. Am învățat că în toate mijlocirile mele Duhul mijlocește pentru mine și pentru toți sfinții; însă mijlocirile Sale sunt după voința lui Dumnezeu, niciodată contrar voinței Sale. ‘Duhul deasemenea ajută infirmităților noastre,’ și **Duhul, fiind Dumnezeu**, cunoaște mintea lui Dumnezeu; de aceea în în toate rugăciunile noastre pentru cei bolnavi, sau pentru alte nevoi, voința lui Dumnezeu trebuie să fie considerată.” 1Cor 2:11.” 2ST 516 col 2 (Oct 3, 1892).

În cuvinte clare și de negreșit, noi putem vedea că Duhul Sfânt Însuși e o a treia Persoană divină și un Dumnezeu, distinct de Persoana lui Dumnezeu—Tatăl și Persoana lui Dumnezeu—Fiul. (Vă rog să vedeți deasemenea următoarele texte: Gen 1:2, Ex 35:21; Iov 26:13 & 33:4; Ps 51:11 & 104:30 & 139:7, Is 40:7, 13-17 & 63:10-11, Ez 3:12, 14, 24-27 & 11:1, 5; Mat 12:31-32, Luca 12:12; Ioan 14:26 & 15:26 & 16:7-14; Fapte 2:4 & 5:3-4 & 8:29 & 10:11-20 & 13:2, 4 & 15:28 & 16:6-7 & 20:22-23 & 21:11; Rom 8:16, 26, 34 & 15:13, 1Cor 2:13 & 12:8, 11, Efes 4:30 (Ez 9:3-4 & 3T 267), 1Tim 4:1, Evrei 9:14 & 10:15; 2Pet 1:21; Ap 2:7, 11, 17, 29 & 3:6, 13, 22 & 22:17).

Cu adevărat, DUHUL SFÂNT—a treia Persoană a Dumnezeirii este DUMNEZEU.

Noi am descoperit că Dumnezeirea nu este compusă dintr-un Dumnezeu cu trei diferite persoane sau capete—după cum declară doctrina Trinității, spiritismul și chiar panteismul în mod fals. Panteismul declară că există doar un Dumnezeu, însă că acest Dumnezeu e divizat sau împărțit în multe diferite ființe sau lucruri. Însă adevărul e că Dumnezeirea e compusă din trei Persoane diferite, distincte și divine și DUMNEZEI; DUMNEZEU—Tatăl, DUMNEZEU—Fiul, și DUMNEZEU—Duhul Sfânt!

Este scris:

“Când noi L-am acceptat pe Hristos, iar în numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt ne-am angajat să slujim lui Dumnezeu, **Tatăl, Hristos, și Duhul Sfânt—cei trei demnitari și puteri ale cerului—Ei Însiși S-au angajat** promițând ca orice mijloc să ne fie dăruit dacă ne îndeplinim promisiunile de la botez ... Când noi sunt corecți jurămintelor noastre, El spune: ‘Te voi primi.’” 6BC 1075.

Toți trei sunt uniți și cooperează împreună într-un scop principal—planul răscumpărării noastre!

Este scris:

“Dumnezeirea a fost stârnită cu milă pentru rasa umană, iar Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, **S-au oferit** pentru îndeplinirea planului de răscumpărare.” CH 222 (deasemenea 6RH 241 col 1, AG 190).

Astfel vedem că în ceruri nu este doar o mare putere, că nu există doar o singură Persoană divină și doar un Dumnezeu, ci că acolo sunt trei Persoane vii, veșnice, divine și sfinte care formează Dumnezeirea! Așa spune Domnul:

“Dumnezeirea veșnică—Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt ...” Series B#7 p 62 (deasemenea Ev 615, IHP 336).

Și pentru aceia care cred că Duhul Sfânt este o Persoană, însă nu o Ființă, și pentru cei care cred că mărturiile de mai sus au fost schimbate pentru a spune aceste lucruri, următoarele sunt dintr-o predică dată în Octombrie 20, 1906 care a fost scrisă după cum a fost rostită de Ellen White:

“Voi sunteți botezați în numele Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt. Voi sunteți ridicăți din apă pentru a trăi de aici înainte în noutatea vieții—pentru a trăi o viață nouă. Voi sunteți născuți pentru Dumnezeu, iar voi stați sub sancțiunea și puterea **celor mai sfinte ființe din ceruri**, care pot să vă țină de la cădere ...” Sermons and Talks, p 367-368 (7MR 267).

Duhul Sfânt e într-adevăr o Persoană și Ființă sfântă. De fapt, orice dicționar vă va spune că o persoană este o ființă, și că o ființă este o persoană—tu nu poți să fi una fără a fi cealaltă! Astfel a fi a treia Persoană a Dumnezeirii, e la fel cu a numi Duhul Sfânt a treia Ființă a Dumnezeirii.

Dumnezeirea nu este o Trinitate—nu sunt trei într-un Dumnezeu, însă inspirația declară Dumnezeirea ca fiind formată dintr-un “trio ceresc”—trei Persoane, Ființe și Dumnezei puternici, sfinți. Fiecare din aceste trei Ființe sfinte din ceruri au o lucrare importantă și distinctă de făcut; folosindu-și Dumnezeirea și puterile în uniune unul cu celalat pentru a salva omenirea căzută. Dumnezeu—Tatăl unit cu Dumnezeu—Fiul unit cu Dumnezeu—Duhul Sfânt uniți cu poporul lor adevărat.

Așa zice Domnul:

“Dacă cineva Mă iubește, el va păzi cuvintele Mele; iar Tatăl Meu îl va iubi, iar Noi vom veni la el [‘Noi,’ înseamnă Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt], și vom locui cu el.” Manuscript Release #669, p 1 (Letter 44, 4-9-1893) [parantezele drepte sunt puse de sora White].

“Noi trebuie să cooperăm cu cele trei putericele mai înainte din ceruri,—Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt,—iar aceste puteri vor lucra prin noi, făcându-ne împreună lucrători cu Dumnezeu.” B#7 p 51 (deasemenea Ev 617).

“... în numele acestor trei puteri mari—Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt—aceia care primesc pe Hristos printr-o credință vie sunt botezați, și aceste puteri vor coopera cu subiectele ascultătoare ale cerului în eforturile lor de a trăi o viață nouă în Hristos.” Series B#7 p 62. (Vă rog să vedeți deasemenea aceste texte biblice în privința celor trei: Is 48:16-17; Mat 28:19; Marcu 12:36; Luca 1:35 & 3:22; Ioan 14:16 & 15:26 & 16:15; Fapte 2:33; Rom 8:27 & 15:26; 2Cor 13:14; Efes 2:18; Col 2:2-3; Evr 9:14; 1Pet 1:2; Iuda 20-21).

În câte alte feluri descrie inspirația Dumnezeirea?

“Hristos a făcut botezul intrarea în împărăția Sa spirituală. El a făcut aceasta o condiție pozitivă care trebuie să fie acceptată de toți cei care doresc să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt Botezați în numele întreit ... la intrarea în viața lor creștină ...aceia care Îi primesc pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, puteri infinite, și atotștiutoare, intră într-o relație de legământ cu Dumnezeu. Ei sunt prezenți la fiecare botez ...” 6BC 1075.

“Când voi ați făcut aceste jurăminte, voi v-ați angajat prin promisiune, în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, ca să trăiți pentru Dumnezeu, iar voi nu aveți dreptul să rupeți acest

angajament. Ajutorul celor trei mari puteri este pusă la îndemâna voastră.” 5RH 143 col 3 (RC 178).

“La acea ocazie (de botez) noi am promis, în prezența celor trei mari puteri din ceruri, să ieșim afară din lume și să fim separați.” 6MR 167 (Manuscript #130, 10-27-1902).

“Prin prominiunea noastră la botez noi am declarat și am mărturisit în mod solemn pe Domnul Iehova ca stăpânul nostru. Noi am făcut un jurământ solemn, în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt de aici înainte viețile noastre să fie contopite în viața acestor trei mari agenți, ca viața pe care o trăim în trup să fie trăită într-o ascultare credincioasă de legea sfântă a lui Dumnezeu.” 1MR 118 (Manuscript #67, 7-6-1907) (deasemenea 1BC 1120, AG 150).

“Cele trei puteri ale Dumnezeirii S-au angajat prin puterea Lor să îndeplinească scopul pe care Dumnezeu L-a avut în minte când El a dăruit lumii darul de nespus al Fiului Său.” 5RH 341 col 1.

“Sfințirea noastră este lucrarea Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt Ați fost născuți din nou? Ați devenit o nouă creatură în Hristos Isus? Atunci cooperați cu cele trei mari puteri ale cerului care lucrează pentru voi.” Manuscript #11, 1901 (deasemenea 7BC 908, 4ST 186 col 1 (June 19, 1901).

“În numele Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt, omul este pus în mormântul său de apă, îngropat cu Hristos prin botez, și ridicat din apă pentru a trăi o viață nouă de loialitate pentru Dumnezeu. Cele trei mari puteri din ceruri sunt martori; ei sunt invizibili, însă prezenți.” 6BC 1074 (deasemenea FLB 146).

“Ritualul botezului este administrat în numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt. Aceste trei mari puteri ale cerului Se angajează să fie de folos tuturor celor care se supun acestei orânduiri, și care cu credincioșie păzesc jurământul pe care îl fac atunci.” 6MR 27 (Manuscript #78, 1905).

“Cele trei puteri ale Dumnezeirii, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, au promis să fie tăria și eficiența în viața lor nouă în Hristos Isus.” AUCR 10-7-1907.

“Cele trei mari puteri din univers au promis să lucreze cu aceia care vor căuta să salveze pe cel păcătos.” 5RH 533 col 2.

“Botezul este o ceremonie foarte solemnă. Când bărbații și femeile care sunt cu adevărat convertiți, sunt botezați în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, acești trei reprezentativi de autoritate cerească privesc scena, și acceptă jurămintele făcute de agențiile umane pentru a umbla de aici înainte într-o viață nouă.” 6MR 29 (Letter 174, 12-21-1909).

“Prezența Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, cele trei puteri mai înainte din univers și aceia în al căror nume credinciosul este botezat, a promis să fie cu fiecare suflet care se străduiește. Acesta va împărți har și putere tuturor care vor veghea în rugăciune, tuturor care își vor purifica sufletul prin ascultare de adevăr. Și va face pe cel credincios un instrument în a conduce pe alte suflete să accepte pe Hristos prin credință.” PUR 7-2-1908.

“Tatăl. Fiul, și Duhul Sfânt, cei trei demnitari ai cerului, au declarat că Ei îi vor întări pe oameni pentru a birui puterile întunericului.” 5BC 1110 (Manuscript #92, 1901).

“Aceia care se supun ritului solemn al botezului se angajează pentru a-și devota viețile lucrării lui Dumnezeu; iar cele trei mari puteri ale cerului, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt promit să coopereze cu ei, să lucreze în ei și prin ei. Când bărbații și femeile intră astfel într-o relație de legământ cu Dumnezeu, ei își asumă numele de Creștin. De aici înainte ei trebuie să trăiască viața lui Hristos. Ei au fost îngropați cu El, iar ei trebuie să ‘caute acele lucruri care sunt de sus, unde Hristos stă la mâna dreaptă a lui Dumnezeu.’ 4ST 282 col 1 (March 11, 1903).

“... cele trei mari puteri ale cerului s-au angajat să coopereze cu voi în eforturile voastre pentru a trăi o viață nouă în Hristos.” 5RH 142 col 3.

“Când un creștin se supune ritului solemn al botezului, cele trei puteri mai înalte din univers,—Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt,—Își pun aprobarea asupra acestei acțiuni, promițând să-și exerseze puterile de partea lor în timp ce el se străduiește să onoreze pe Dumnezeu.” 6MR 26 (Letter 53, 1-26-1904) (deasemenea 4ST 399 col 1 (Aug 16, 1905, RC 107)).

“Cele trei mari puteri ale cerului promite să furnizeze creștinului toată asistența de care el are nevoie. Duhul schimbă inima de piatră într-o inimă de carne. Și prin a ne împărtăși din cuvântul lui Dumnezeu, mâncând carnea, și bând sângele Fiului Său, creștinii obțin o experiență care este după asemănarea divină. Când Hristos rămâne în inimă prin credință, creștinul e templul lui Dumnezeu. Hristos nu rămâne în inima păcătosului, însă inimile care sunt susceptibile instrumentelor Cerului, și au fost sfințite prin ascultarea de adevăr, sunt reprezentativi ai neprihăririi Sale.” 4MR 368-369 (Letter 53, 1-26-1904) (deasemenea 4ST 399 col 1 (Aug 16, 1905).

“Când te-ai dăruit lui Hristos, tu ai făcut un angajament în prezența Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt—cei trei mari demnitari personali ai cerului.” 7BC 959 (deasemenea SD 351).

“Aceia care proclamă solia întreită îngerească trebuie să pună pe ei întreaga armătură a lui Dumnezeu, pentru ca ei să stea cu îndrăzneală la postul lor, înaintea diminuării și falsității, luptându-se lupta bună a credinței, rezistând dușmanul cu cuvântul, ‘este scris.’ Păstrați-vă acolo unde cele trei mari puteri ale cerului, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, poate fi eficiența voastră. Aceste puteri lucrează cu acela care se dăruiește fără nici o rezervă lui Dumnezeu. Puterea cerului este la porunca credinciosului lui Dumnezeu. Omul care se încrede în Dumnezeu este baricadat de un zid de neînvinc.

“Ei se angajează pentru a-și devota viețile lucrării lui Dumnezeu; iar trei mari puteri în ceruri, Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, promit să coopereze cu ei, să lucreze în și prin ei.” 6MR 166 (Manuscript #118, 10-6-1902).

“Aceia care au fost botezați și s-au așezat de partea Domnului, separându-se de dușmanul, s-au angajat în lucrarea lui Dumnezeu. Când ați mers în apă și ați fost botezați în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, aceste trei mari puteri ale cerului au promis să vă dea putere și har să rezistați orice ispită care dezonoarează pe Dumnezeu. Când v-ați ridicat din apă, voi ați reprezentat învierea lui Hristos.” 19MR 235.

“Acești trei cooperează în marea lucrare al legământului făcut prin botez înaintea universului ceresc. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt primesc sufletul credincios într-o relație de legământ cu Dumnezeu.” 6MR 163 (Manuscript#56, 1900).

“Nici o cerere nu a fost pusă asupra omului pe care Hristos n-a ascultat-o. Noi putem birui așa cum și El a biruit, dacă ne vom folosi de ajutorul celor trei mari puteri ale cerului, care așteaptă să răspundă cererii făcute asupra Lor de poporul lui Dumnezeu pentru putere pentru a înfrânge agențiile satanice.” NL 124.

“Așa cum creștinii se supun ritului solemn al botezului, El înregistrează jurământul pe care ei îl fac să-I fie credincioși. Această promisiune este jurământul credincioșiei lor. Ei sunt botezați în numele Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt. Astfel ei sunt uniți cu cele trei mari puteri ale cerului. Ei promit să renunțe la lume și să păzească legile împărăției lui Dumnezeu. De aici înainte ei trebuie să umble într-o viață nouă. Ei nu mai trebuie să urmeze tradiția omului. Ei nu mai trebuie să urmeze metode necinstite. Ei trebuie să asculte de orânduirile împărăției lui Dumnezeu. Ei trebuie să caute onoarea lui Dumnezeu. Dacă ei vor fi adevărați jurământului lor, ei vor fi furnizați cu har și cu putere care îi va face capabili să îndeplinească toată neprihănirea. ‘Toți care L-au primit, El le-a dăruit puterea pentru a deveni fiii lui Dumnezeu, chiar celor ce cred în numele Său.’” Ev 307-308 (Letter 129, 1903 (deasemenea OHC 157)).

“Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt aduce puterea celui care este biruitor în orice luptă cu prințul întunericului.” 6MR 167 (Letter 200, 12-15-1902).

“Să nu uităm promisiunea botezului nostru. În prezența celor trei puteri mai înalte ale cerului,—Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt—noi ne-am angajat să facem voința Lui, care deasupra mormântului deschis a lui Iosif a declarat: ‘Eu sunt învierea, și viața.’” 5RH 45 col 1.

“Acolo trebuie să fie imprimarea numelui sfânt, botezând credincioșii în numele puterilor întreprinse din lumea crească. Mîntuirea umană e impresionată cu această ceremonie, începutul vieții creștine. Aceasta înseamnă foarte mult. Lucrarea de mântuire nu este un lucru mic, ci e atât de vastă încât autoritățile cele mai înalte sunt cucerite prin credința exprimată al agenției umane Cele trei mari și glorioase caractere cerești sunt prezente la ocazia botezului. De aici înainte toate capacitățile umane trebuie să fie puteri consacrate pentru a lucra pentru Dumnezeu în a reprezenta pe Tatăl, Fiul și pe Duhul Sfânt asupra cărora ei depind. Tot cerul este reprezentat de acești trei într-o relație de legământ cu viața nouă.” 6MR 389 (Manuscript #45, 5-14-1904).

Acolo sunt unii care cred că scrierile lui Ellen White au fost alterate sau schimbate în trecut în ordine pentru a putea spune lucrurile de mai sus. Pentru aceștia, următoarele sunt cuvintele vorbite de sora White în predici sau vorbiri înaintea a sute de oameni, și care au fost tipărite pentru ca toți să le citească.

“Noi suntem orânduși de Dumnezeu să aducem roadă. N-a fost aceasta experiența noastră când am fost conduși în apă fiind botezați în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt? Ce a însemnat aceasta? A însemnat că cele trei mari puteri din ceruri au promis să ne păstreze atâta timp cât rămânem una cu Hristos, uniți de viață.” 6MR 29 (Predică dăruită pe 10 Martie, 1908).

“În numele cui ați fost botezați? Voi ați mers în apă în numele Celor trei mari Demnitari din ceruri,—Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt aceia care au fost botezați pot cere ajutorul celor trei Demnitari ai cerului pentru a-i ține de la cădere, și să descopere prin ei un caracter care este după asemănarea divină Când mă simt împovărată, și abea știu ce să fac în privința lucrării pe care Dumnezeu mi-a dăruit-o s-o fac, Îi chem pe cei trei Demnitari ...” Predică dăruită pe dată de 20 Oct., 1906 (Vezi Manuscript Release #307 p 2, 4, 7MR 267-268).

“În numele cui sunteți botezați? În numele Tatălui, Fiului, și al Duhului Sfânt—cele mai înalte trei puteri din curțile cerești.” Predică de la întâlnirea de tabără pe dată de 27 Iunie, 1907 (vezi Manuscript Release #135, p 4).

“Noi suntem botezați în numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt, iar aceste trei mari puteri infinite sunt angajate în mod unit să lucreze pentru noi dacă cooperăm cu ele.” Predică dăruită pe 3 Aprilie, 1901 la adunarea de dimineață de la sesiunea Conferinței Generale din 1901 (vezi 1901 GCB, p 36-37, LHU 109).

Pentru cei care totuși cred că scrierile sorei White au fost schimbate în trecut în ordine pentru a putea spune lucrurile de mai sus, următoarele sunt dintr-o vorbire dăruită de Ellen White, care a fost scrisă după cum ea a vorbit în care ea citează într-una din mărturiile ei publicate mai devreme (Testimony #34—vezi 1901 GCB p 212). Aceasta dovedește că nici o schimbare nu s-a făcut în scrierile ei în privința citatelor de mai sus pe care le-ați citit despre Dumnezeire sau Acele trei Ființe care o formează!

“... ‘la botezul nostru noi ne-am devotat Lui (Isus), și am primit orânduirea în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, aceste trei mari puteri din ceruri S-au angajat să lucreze de parte noastră, nu doar să înceapă, ci să sfârșească credința noastră.’” Vorbire dăruită pe 14 Aprilie, 1901 la Sesiunea Conferinței Generale din 1901 (vezi 1901 GCB, p 215).

Astfel noi putem vedea cu claritate, fără speculație sau o rațiune greșită, că toți trei Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt sunt descriși a fi veșnici, personali, demnitari sfinți ai cerului. Fiecare din Ei sunt o Persoană vie, o Ființă sfântă, și una din cele mai înalte puteri din univers. Fiecare din cei trei fiind Demnitari, și una din reprezentativii cei mai înalți ai autorității cerești. Atât Tatăl, Fiul cât și Duhul Sfânt sunt infiniți și atotștiutori, și au personalitatea lor proprie și un caracter ceresc! Astfel Dumnezeirea este formată din trei Persoane, Ființe, și Dumnezei distincți și divini—formând un trio ceresc—uniți într-un singur scop, pentru a face posibil planul mântuirii și răscumpărării noastre.

Însă cu toate acestea acolo sunt unii care nu cred adevărurile de mai sus despre Dumnezeire, care cred că pozițiile și interpretările lor opozite sunt bine întemeiate pe Scripturi, care deasemenea refuză să creadă oricare din scrierile Spiritului Profeției care contrazice aceste crezuri pe care ei le au, și care se îndoiesc că crezurile lor sunt greșite și de o natură spiritistă.

Cum pot aceste persoane să fie aduse la adevăr? Încercând să le arătăm Scripturile dovedindu-i greșiți e fără de folos, pentru că ei le interpretează diferit; de aceea Scripturile nu pot să pătrundă prin amăgirea lor, încercând să le arătăm Mărturiile dovedindu-i că sunt greșiți e deasemenea în zadar, pentru că ei nu cred în aceste scrieri, sau cred că toate scrierile au fost schimbate în ordine pentru a spune ceea ce spune. Astfel cum se poate ca aceștia care sunt înșelați să li se arate că ei sunt implicați în spiritism în mod direct și că răspândesc doctrine ocultiste și minciuni satanice?

Singura cale rămasă pentru a încerca să rupem vraja de înșelăciune deasupra acestor suflete prețioase care sunt implicate în aceasta, este să comparăm ceace ei cred și învață cu ceace credincioșii și învățătorii spiritiști învață asupra aceluși subiect. Dacă credințele lor sunt la fel ca și cele ocultiste, atunci doctrina e direct de la diavolul, e într-adevăr de natură spiritistă, iar aceste persoane sunt implicate direct în răspândirea doctrinelor dracilor —fie că ei vor recunoaște aceasta sau nu!

Cu o speranță sinceră că aceste suflete înșelate pot fi aduse la realizarea condiției lor, și fiind aduse afară din închisoarea falsității în care se află pentru a fi eliberate în Isus și pentru adevărul său pur, vom cita din casetele, videourile, și pamfletele lor în privința credinței și învățăturilor lor despre Dumnezeu, și apoi să comparăm aceste declarații cu ceace ce cei oculti și spiritiști cred și învață asupra aceluiași subiect. Și vă **rog să NOTAȚI**: prin faptul că descoperim numele acelora care învață asemenea lucruri, nu este făcut cu răutate împotriva lor. Aceste persoane menționate sunt suflete prețioase înaintea lui Dumnezeu; însă ei nu își păstrează vederile lor speculative și doctrinele lor false pentru ei înșiși, ci le-au predicat, învățat și le-au răspândit—fie prin predici, casete, videouri, pamflete, etc., în lung și'n lat; iar unii o fac cu tot zelul lor. Ei toți au fost avertizați în mod clar de erorile pe care le cred și le învață, însă au continuat în a face astfel. Astfel alte suflete prețioase cumpărate de sângele prețios a lui Hristos sunt aduse în confuzie și conduse greșit de aceste doctrine spiritiste, iar dacă notele de trâmbiță în avertizare nu sunt sunate pentru a-i alarma pe ei și pe alții de pericol, atunci sângele ar fi asupra umerilor noștri pentru a nu ne îndeplini datoria (vezi Ezechiel 3:17-21, 33:1-20).

Credințele spiritiste și false care sunt învățate despre Dumnezeu sunt: că Isus a fost născut în mod literal din persoana Tatălui înainte de creațiune, și astfel este cum El a devenit singurul născut Fiu al lui Dumnezeu; că Tatăl e singurul Dumnezeu, sau singurul adevărat Dumnezeu din Dumnezeu, și că acolo a fost un timp când Tatăl a existat singur înainte de a-L naște pe Hristos; că Duhul Sfânt nu este o Ființă sau o Persoană separată în afară de Tatăl și de Fiul, și că El nu este a treia Ființă sau Persoană a Dumnezeirii, ci că se referă la El ca fiind suflarea, viața, lumina, sau puterea, etc. lui Dumnezeu, sau o combinație al Tatălui cu cea a Fiului împreună.

Haideți acum să ne uităm la fiecare învățătură, citând de la aceste persoane care răspândesc aceasta doctrină, și apoi comparându-le cu ceace liderii și întemeietorii mișcării ocultiste și spiritiste învață.

Următoarele învață că Isus Hristos a fost născut în mod literal din persoana Tatălui înainte de creațiune, și că astfel este cum El a devenit singurul Fiu născut al lui Dumnezeu.

Fred Alanack—“Singurul Fiu născut a lui Dumnezeu a fost o duplicație din El Însuși ... o diviziune din persoana lui Dumnezeu Tatăl ...” No New Leaders ... No New Gods, by Fred Alanack, p 15, 19.

Caleb Alonso—“... [Isus este] primul născut din fiecare creatură. Primul născut; ce înseamnă prin primul născut? Toți ceilalți au fost creați. Astfel, după Dumnezeu a venit Isus El este începutul creațiunii lui Dumnezeu

“Hristos a fost născut de la întemeierea lumii și deaceia El are viață în El Însuși. Tatăl i-a dăruit-o în mod original.” O Predică înregistrată pe casetă din casa lui Rosalee Flores, Riverside, California, în ziua Sabatului 12-14-1991.

Caleb Alonso—“de unde a venit [Hristos]? El a venit din Tatăl, jos în lume. El a venit din tatăl cel veșnic, și a mers jos întrupat.” Predică înregistrată pe Video în două părți din Redlands, California, în Sabat 12-21-1991: acest ciatat e din prim parte.

Caleb Alonso—“... Tatăl în preștiința Sa vede problema păcatului, iar El s-a hotărât în avans să aibe un Fiu care Se va îngriji de acea problemă. Că El va dărui o parte din viață Sa pentru a răscumpăra pe om Iar El [Hristos] a ieșit din sânul Său [Tatălui].” Predică înregistrată pe casetă video, Partea a Doua, 12-21-1991.

Edward Edstrom—“Departa în timpul veșniciei pe care omul nu-l poate cuprinde, acest Tată a avut un Fiu divin, născut din El Însuși.” Human Spirit and Divine Spirit, by Edward Edstrom, p 10.

Scott Stanley, John Smith, John Encisco—“... Biblia învață că Hristos a ieșit afară de la Tatăl ...” Godhead Booklet, Part One, p 17, scrisă de toți trei autori.

Bill Stringfellow—“Este Isus un produs din Tatăl Său ceresc? ... A devenit Hristos vreodată Fiul lui Dumnezeu— așa cum Isac a devenit fiul lui Avraam? ... Hristos nu S-a adus El Însuși în viață ... Dumnezeu Tatăl a dărui viață lui Hristos Dumnezeu a dărui Fiului Său viața.” Video Taped Presentation from Concerned Publications in Two Parts, “A Special Message For a Special People: The Red Flag Is Waving”, March, 1994, citatul de sus e din prima parte.

Bill Stringfellow—“Dumnezeu Tatăl a născut sau a reprodus sau a produs un Fiu.” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Dumnezeu a ridicat pe Fiul Său din nașterea Sa [înainte de creațiunea pământului] pentru a fi ca și Tatăl Său în orice fel Dumnezeu a adus pe Fiul Său pentru a fi exact ca și El în orice fel.” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Dumnezeu a născut sau a adus un Fiu ... iar El a venit în viață prin puterile miraculoase ale Tatălui Celui omnipotent.” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Marty Wold—“Scopul meu a fost ... să întemeiez adevărul biblic al unui Dumnezeu, Tatăl, din care a venit SINGURUL SĂU FIU NĂSCUT ...” Open Form Letter, 8-19-87, p 12

Spiritismul—“Fiul lui Dumnezeu, Primul Născut ... al Doilea Logos Eul mai Înalt,—prima emanație de la Tatăl cel Absolut, sau primul Logos.” Dictionary of All Scriptures and Myths, by G.A. Gaskell, p 702 (acest dicționar folosește scrierile filozofice socotite sfinte al tuturor religiilor asemenea lui: Zoroaster, Philo, Swedenborg, Buddah, Hermes, Qabbalah, etc., în ordine pentru a deriva definițiile—deaceea definițiile dăruite sunt mistice și spiritiste).

Spiritismul—“Nașterea eternă sau generația Fiului sau Cuvântului Divin
“Din Sursa noastră potrivită, a spune că de la Tatăl și tot ce trăiește în El, ‘acolo strălucește,’ spune Ruysbroeck, ‘o Rază eternă, care este nașterea Fiului Noi sărbătorim sărbătoarea Nașterii

Eterne pe care Dumnezeu Tatăl L-a născut ...” Mysticism, p 146, by E. Underhill, quoted in Dictionary, p 702.

Astfel spiritismul învață deasemenea că Fiul lui Dumnezeu a fost născut în mod literal din veșnicie—înainte ca orice altceva să fi fost creat. Astfel persoanele de mai sus sunt implicați în crezuri ocultiste, care aduc doctrinele dracilor, și sunt vinovați de a răspândi minciuni spiritiste ca fiind adevărul—punând întunericul pentru lumină.

Această doctrină spiritistă—că Hristos a fost născut în mod literal, sau născut din Tatăl, a adus crezul că Dumnezeu trebuie să aibe capacități femeiești în ordine pentru a da naștere; ocultismul învață că Dumnezeu este atât tată cât și mamă într-o singură persoană, sau “Dumnezeul Tată-mamă.” Acest crez e temelia doctrinei spiritiste de dualitate, yin-yang, pozitiv-negativ, că atât binele și răul trebuie să existe în ordine pentru ca universul să supraviețuiască și pentru ca omul să ajungă dumnezeirea.

Crezul fals că Isus a devenit Fiul literal a lui Dumnezeu prin a fi născut în mod literal sau adus sau scos din Tatăl înainte ca pământul să fi fost creat, s-a arătat cu claritate că e o învățătură spiritistă și astfel o doctrină a dracilor; unii s-ar putea să întrebe: “când ne spune Biblia că Isus a devenit în mod literal singurul ‘născut’ Fiu al lui Dumnezeu?” **Vă rog să NOTAȚI:** problema principală e cu termenul singurul “născut.” Chiar înainte ca îngerii să fi fost creați, Hristos a fost numit ca fiind “Fiul divin a lui Dumnezeu” iar “Fiul veșnic a lui Dumnezeu” cu Dumnezeu fiind numit Tatăl Său (ISM 247). Aceste titluri au fost tot ceea ce îngerii au știut, și aceasta e tot ceea ce ne este descoperit astăzi. Însă ceea ce noi avem nevoie să înțelegem este CÂND ne spune Biblia că Isus a devenit singurul Fiu “NĂSCUT” a lui Dumnezeu. Următoarele texte s-ar putea să ajute asupra acestui subiect.

“Eu voi vesti hotărârea Lui, zice Unsul—‘Domnul Mi-a zis: “Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” ’ ” Psalmii 2:7.

“Căci căruia dintre îngeri a zis El vreodată: ‘Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut?’ Și iarăși: ‘Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?’ ” Evrei 1:5.

În cuvintele “Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu” și iarăși “Voi vesti hotărârea,” arată un timp în viitor în care această relație de Tată și Fiu născut va exista în mod literal. Aceste texte arată deasemenea că Dumnezeu și Mihail (Isus) au fost în existență înainte ca această hotărâre părintească de “naștere” a trebuit să fie făcută de Mihail devenind Isus Fiul literal născut a lui Dumnezeu, iar Dumnezeu devenind Tatăl Său literal. Însă când s-a împlinit această hotărâre?

“Îngerul i-a zis: ‘Nu te teme Marie; căci ai capatat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâna însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.

“Îngerul i-a răspuns: ‘Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea sfântul care Se va naște din tine, **va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.**” Luca 1:30-33, 35.

“Dar Îngerul le-a zis: ‘Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.” Luca 2:10-11.

“Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al Păcii.” Isaia 9:6.

“În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu ... prin care să se facă tămăduiri, minuni și semne prin numele Robului Tău celui sfânt, Isus.” Fapte 4:27, 30.

“Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: ‘Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine.’” Evrei 1:6

“Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: ‘Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.’” Fapte 13:32, 33.

Cu aceste texte de mai sus, se pare destul de clar că Isus n-a fost născut în mod literal din Persoana Tatălui după cum învață spiritistii, ci că El a devenit singurul născut Fiu al lui Dumnezeu la nașterea Sa umană, continuând astfel dealungul veșniciei. Prin planul răscumpărării, Dumnezeu a devenit în mod literal Tatăl lui Hristos când Mihail a devenit Isus în umanitate, iar Mihail a devenit în mod literal singurul născut Fiu al lui Dumnezeu când El a devenit Isus Hristos în umanitate. Aici nu este un joc de roluri, deoarece Dumnezeu a devenit în mod literal Tatăl Său la nașterea Sa.

“Dumnezeu e Tatăl lui Hristos; Hristos e Fiul lui Dumnezeu.” 8T 268.

Cu această înțelegere, Proverbe 8:22-31—care vorbește în mod specific despre Isus (vezi 5RH 227-228)—devine clar. În versetul 22 cuvântul “posedat” [în limba engleză e cuvântul “posedat”, însă în limbă română e cuvântul “făcut” care e mai aproape de adevărata însemnătate] se traduce cu “ridicat” (vezi Strong’s Concordance #7069), și în versetul 23 cuvântul “așezat” se traduce cu “uns” (vezi Strong’s #5258). Însă pentru ce scop a fost Hristos uns și ridicat înainte de întemeierea lumii?

“Hristos a fost pus deoparte pentru lucrarea de Mijlocitor de la creațiunea lui Dumnezeu, ridicată din veșnicie pentru a fi substitutul și siguranța noastră.” Înainte ca lumea să fi fost făcută, s-a aranjat ca divinitatea lui Hristos să fie acoperită de umanitate. ‘Tu Mi-ai pregătit un trup,’ a spus Hristos (Evrei 10:5).” 1SM 250.

Cuvintele “adusă sau născută” din versetele 24-25 se traduce “a aștepta cu răbdare” (vezi Strong’s #2342), iar cuvântul ridicat “ridicat” se traduce cu “a susține, a fi credincios, neclintit” (vezi Strong’s #539). Astfel punând toate aceste traduceri împreună, noi avem însemnătatea corectă despre ceace se spune în Proverbe 8.

“Domnul M-a făcut [ridicat] cea dintâi din toate lucrările Lui, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui. Eu am fost așezată [unsă] din veșnicie, înainte de orice început, înainte de a fi pământul. Am fost născută [am așteptat cu răbdare] când încă nu erau adâncuri, nici izvoare încărcate cu ape; am fost născută [am așteptat cu răbdare] înainte de întărirea muntilor, înainte de a fi delurile, când încă nu era nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâmə din puldrea lumii.

“Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului, când a pironit norii sus, și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului, când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temelile pământului, eu eram meșterul Lui, la lucru lângă El [care L-a susținut, fiind neclintită] și în toate zilele eram desfătarea Lui, bucurându-mă

întotdeauna înaintea Lui, jucând [bucurându-mă pe rotocolul pământului Său, și găsindu-mi placerea în fiii oamenilor.” Proverbe 8:22-31. (Vezi deasemenea textele următoare: Ps 45:6-7 & 89:27 & 110:1; Is 9:6 & 43:3, 12-14 & 45:14-15; Ierusalimul 23:5-6; Mica 5:2; Mat 11:27; Ioan 1:1-14 & 5:18, 23 & 14:1 & 17:5 & 20:28; Rom 9:5; Tit 2:10; Evrei 1:8-12 & 13:8; 1Ioan 5:20).

Niciunde aceste texte nu suportă ideea spiritistă că Hristos a fost născut în mod literal din Persoana Tatălui. Însă suportă ideea că înainte ca pământul să fi fost creat, Mihail a făcut un legământ cu Tatăl și I s-a oferit lucrarea de Mijlocitor pentru omenire și Substituit pentru păcat, așa încât Mihail a așteptat cu răbdare pentru acest timp, așteptând ca să I se pregătească acel “trup” (vezi Evrei 10:5-7), fiind zilnic susținătorul și desfătarea lui Dumnezeu.

Prin planul de răscumpărare, care a fost “plănuț din toată veșnicia” (3ST 96 col 3, Feb 5, 1894), Hristos a fost “junghiat de la întemeierea lumii” (Apocalipsa 13:8), la care deasemenea S-a referit ca fiind “Fiul etern a lui Dumnezeu” (1SM 247) din veșnicie, și că “din veșnicie El a fost mijlocitorul legământului” (5BC 227). Însă Hristos n-a fost junghiat în mod literal până când aceasta s-a întâmplat la moartea Sa pe cruce; cu toate că s-a referit la El ca fiind Fiul divin și venic a lui Dumnezeu din veșnicie, El nu a fost născut în mod literal de Dumnezeu până când n-a devenit uman, și n-a devenit în mod literal Mijlocitorul și Preotul nostru Înalt înaintea lui Dumnezeu până când El S-a ridicat la ceruri; însă El aceeași ființă existând din toată veșnicia—astfel El a putut să pretindă toate cele de mai sus ca fiind ale Sale din toată veșnicia.

Prin planul de răscumpărare Hristos din veșnicie S-a oferit voluntar să Se coboare de la egalitatea Sa cu Dumnezeu Tatăl (vezi Zaharia 13:7; Ps 55:13) în ordine pentru a lua umanitatea asupra Sa—nu pentru a face voia Sa ci voința Tatălui, astfel arătând modelul perfect al mântuirii. Tatăl a înălțat pe Hristos voluntar înapoi în poziția Sa originală de egalitate cu El pe care Hristos (Mihail) a avut-o la început (Ioan 1:1, 10:30, 17:5), pentru ca la auzirea numelui lui Hristos fiecare genunchi să se închine (Filipeni 2:6-11). Ce iubire ne-a arătat Hristos pentru ca să Se coboare de la nivelul Său de egalitate cu Dumnezeu Tatăl ca să devină una cu noi—creațiunea Sa! Și ce iubire ne-a arătat Tatăl ca prin Fiul Său să putem deveni fiii și fiicele Sale iar El Tatăl nostru! Și ce iubire ne arată Duhul Sfânt prin a ne dărui harul și puterea de care avem nevoie pentru a face efectivă și posibilă lucrarea aceasta de mântuire în noi și în viețile noastre—transformându-ne din păcat în neprihănire—aducând pe Hristos și pe Tatăl de partea noastră, și fiind un alt Mângâietor și Mijlocitor pentru noi! Și toate acestea e posibil prin planul de răscumpărare!

Fie ca Dumnezeirea—Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt—să fie lăudat din veșnicie până în veșnicie pentru că S-au dăruiat pentru noi (CH 222) pentru a aduce omenirea înapoi de la păcat și distrugere la o poziție și mai înaltă pe care am fi ocupat-o înainte de păcat (vezi DA 21, 25, COL 163)!

Pentru cei care totuși mai au întrebări, nouă de fapt ni s-a descoperit foarte puțin despre Persoanele Dumnezeirii înainte de timpul creațiunii îngerilor. De aceea e în planul lui Dumnezeu să păstreze aceste lucruri ascunse, iar răspunsul nostru ar trebui să fie pentru a evita orice speculație sau teorii în această privință—astfel stând deoparte de orice înșelăciuni spiritiste. Unele lucruri noi nu vom ști niciodată până când nu vom fi capabili să întrebăm direct pe Dumnezeu pentru o explicație.

Următoarele citate învață că Tatăl e singurul Dumnezeu, sau singurul adevărat Dumnezeu în Dumnezeire, și că în veșnicie a existat un timp când Tatăl a existat singur înainte de a da naștere lui Hristos.

Fred Alaback—“Tatăl e singura ființă supremă din univers.” Liberty Review, October, 1989, p 10.

Fred Alaback—“Dumnezeu Tatăl este singura ființă din univers care are o existență absolută, și din veșnicia trecută. Cu alte cuvinte, Dumnezeu Tatăl e singura ființă din univers care n-a avut nici un fel de început ... singura ființă supremă din univers ... ‘singurul Dumnezeu’ ... No New Leaders ... No New Leaders, by Fred Alaback, p 12-13.

Fred Alaback—“... dealungul veșniciei a existat doar o singură ființă divină. Apoi, această ființă divină a avut un Fiu.” No New Leaders, p 15.

Caleb Alonso—E foarte clar cine este acel singur Dumnezeu—Tatăl, Stăpânitorul suprem al universului acolo nu există trei Dumnezei, ci un Dumnezeu.” Video Taped Sermon [Predică pe Video], Part One, 12-21-91.

Caleb Alonso—“Există un Dumnezeu, și acela e Tatăl, și acolo e doar un Dumnezeu—nu mai mulți Dumnezei, ci doar unul ...” Video Taped Sermon, Part One, 12-21-91.

Scott Stanley, John Smith, John Encisco—“Întreaga Evanghelie e bazată pe faptul că există doar un Dumnezeu, Tatăl ...” Booklet, p 9.

Scott Stanley, John Smith, John Encisco—“... timpul din’nainte ca Fiul să fi fost născut de Tatăl, când în trecut Tatăl a existat singur.” Booklet, p 9.

Bill Stringfellow—“Tatăl nostru ceresc este Ființa supremă din univers. El este sursa de la care vine toată viața și puterea ... Tatăl nostru ceresc este singurul adevărat Dumnezeu—punct!” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“... există doar o Ființă Supremă, un Dumnezeu peste tot și deasupra tuturor.” Video Taped Presentation, Part Two, March 1994.

Bill Stringfellow—“A venit un timp bine definit când Dumnezeu a adus pe Fiul Său—departe în eternitate ... deaceia acolo a fost un timp ... când Hristos n-a fost în existență.” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Fiul n-a fost în existență atât de mult timp cât și Tatăl Său.” Video Taped Presentation, Part One, March 1994.

Marty Wold—“Eu NU cred că există TREI Persoane sau Ființe care au existat din veșnicie prin Sine înșăși, care au viață originală INDEPENDENTĂ de-a lui Dumnezeu Tatăl.” Open Form Letter, 8-19-87, p 3.

Spiritismul—“Dumnezeu este sfânt, Tatăl tuturor lucrurilor, Cel care a fost înaintea oricărui început.” The Secret Teaching of All Ages, p XL, by Manly P. Hall—33rd Degree Mason (Hall îl citează pe Hermes sau Cush care a fost întemeietorul Misterelor, sau pe scurt întemeietorul religiei

babiloniene spiritiste. Cuș a fost deasemenea tatăl lui Nimrod, care a întemeiat Babilonul și apoi care și-a bazat religia ei misterioasă asupra învățăturilor tatălui său).

Spiritismul—“Dumnezeu [Marele Arhitect al Universului] ca părintele infinit al tuturor ...” Morals and Dogma, p 715, by Albert Pike—33rd Degree Mason, deasemenea The Masonic Report, p 20.

Spiritismul—“... Singurul [Dumnezeu] e termenul cel mai potrivit pentru a defini Absolutul, deoarece întregul precede părțile ...” Hall, p XV.

Spiritismul—“Quabaliștii [Qabbala este vrajitorie evreiască] concep Dietatea supremă ca un Principiu de necuprins care poate fi descoperit doar prin procesul de eliminare, în ordine, toate atributele sale cognoscibile (de cunoaștere). Ceeace rămâne ... este AIN SOPH, starea veșnică de a Fi ... toate [lucuruile sunt] nutrite de AIN SOPH și toate cu sursa lor în ... AIN SOPH, singurul Nemuritor—de unde vine.” Hall, p CXVII.

Astfel vedem că Spiritismul învață deasemenea că Tatăl e singurul Dumnezeu, și că acolo a fost un timp când Tatăl a existat singur înainte de a da naștere lui Hristos. Însă aceasta nu e nimica nou, pentru că Hermes sau Cuș este cel care a început această doctrină spiritistă al Misterelor Babilonului după potop!

Acest crez spiritist conduce la conceptul că dacă Tatăl e singurul Dumnezeu, atunci Hristos nu poate să fie Dumnezeu, și deasemenea nici Duhul Sfânt. Un alt concept este că Tatăl e singurul Dumnezeu adevărat, și că Hristos e un Dumnezeu mai neînsemnat și că nu este egal cu Tatăl, sau că nu a fost întotdeauna Dumnezeu ci că a fost făcut un Dumnezeu. Aceste concepte spiritiste sunt aceleași minciuni pe care predicatorii bisericilor babiloniene, și scriitorii New Age-lui le susțin.

Fred Alaback—“... doar un Dumnezeu există; și nu este vre-un altul decât el [nu tu (Isus)]: Și pentru a-L iubi [nu pe tine (Isus)] cu toată inimă ...” No New Leaders, p 15.

Keneth Copeland of TBN—“Așa spune Domnul, Eu Isus, niciodată n-am pretins a fi Dumnezeu.” Citat dintr-o casetă de Texe Marrs, “More High Crimes and Misdemeanors.”

Predicator Baptist Rodney R. Romney—“... El [Isus] nu a fost Dumnezeu, și niciodată n-a pretins a fi.” Journey to Inner Space: Finding God în Uș, p 30.

Helen Shookman—“[Isus a spus] Eu nu sunt Dumnezeu Eu nu vreau ca voi să vă închinați mie.” A Course în Miracles (aceasta este considerată ca o Biblie New Age, care a fost scrisă sub dictarea unui spirit care s-a numit Isus), citat din dintr-o casetă din 1991 de Texe Marrs, “High Crimes and Misdemeanors.”

Bill Stringfellow—“... Tatăl ceresc e unul, singular ... singurul Dumnezeu adevărat ... Isus nu S-a referit la Sine Însuși ca fiind Dumnezeu ... Unul e unu și nu poate să fie mai mult ... ei [Evreii] au avut un Dumnezeu, și doar un Dumnezeu.” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Deaceea acolo a fost un timp înainte ca Hristos să fi fost sfințit [făcut un Dumnezeu] de Tatăl Său ... într-o zi Hristos a fost orânduie pentru a face parte din divinitate. Lui nu I S-au închinat întotdeauna, un timp bine definit a venit când s-a orânduie ca fiecare să se închine lui Isus așa cum S-au închinat Lui [Tatălui].” Video Tape Presentation, Part One, March 1994.

Jehovah’s Witnesses—“Jehovah’s Witnesses ... cred că Fiul este doar ‘un dumnezeu’ ... [însă] el categoric nu este Dumnezeu Atotputernic—Iehova Iar Isus e numit doar ‘un dumnezeu’ cu îngăduire.” Jehovah’s Witnesses: Answered Verse by Verse, p 42, by David A. Reed.

Însă laudat să fie Dumnezeu că a nu este adevărul—sau altfel noi toți am fi fără speranță!
Pentru că:

“Divinitatea [a fi Dumnezeu] lui Hristos este asigurarea credinciosului de viață veșnică.” DA 530.

Această credință spiritistă că există doar un Dumnezeu adevărat, și că doar El singur a existat înaintea tuturor lucrurilor—incluzând Isus, vă va conduce în credința panteistă că Dumnezeu și-a subdivizat esența sau substanța Sa divină în diferite părți; asemenea Fiului și Duhului Sfânt, etc. Astfel Dumnezeu ar fi sursa continuă și susținătorul părților Lui, pentru ca El ar fi în toate aceste părți. Aceasta este exact credința panteistă al Trinității—un Dumnezeu împărțit în trei părți. De aceea, cu toate că Fred Alaback, Caleb Alonso, Edward Edstrom, John Encisco, John Smith, Scott Stanley, Bill Stringfellow, Marty Wold, etc., învață împotriva doctrinei Trinității, ei de fapt cred și învață același concept că Trinitatea—un singur Dumnezeu adevărat născând din El Însuși alții! Ceeace nu e nimic mai mult decât panteism curat și spiritism!

Fred Alaback—“... Tatăl a produs din El Însuși pe singurul Său Fiu născut, templul trupului Fiului Său a fost plin de Duhul Sfânt al Tatălui Său.” No New Leaders, p 24.

Caleb Alonso—“... Eu [Tatăl] Îți [lui Isus] dăruiesc Duhul Meu, pentru că Duhul lui Hristos e Duhul Tatălui ...” Video Taped Sermon, Part Two, 12-21-91.

Scott Stanley, John Smith, John Encisco—“Acel ceva [Isus] a fost copilașul din pieptul Său, întotdeauna o parte din El Însuși.” Booklet, p 12.

Bill Stringfellow—“El [Tatăl] e singura Ființă supremă, și de la El vine toată viața și puterea.” Video Taped Presentation, Part One, March, 1994.

Bill Stringfellow—“... Hristos nu a existat la fel de mult timp ca și Tatal Său ... El și-a primit existența prin moștenire. De fapt, Mihail și-a primit toate puterile și atributele de la Tatăl Său ... Mihail a venit în existență prin Tatăl Său și pentru Tatăl Său ...” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Dumnezeu nu a vrut să renunțe la Fiul Său—pe cel pe care l-a ținut la pieptul Său cu mult înainte ca să fi fost născut ... Dumnezeu a născut un Fiu ... și acel Fiu a fost instruit de Ființa supremă din ceruri ...” Video Taped Presentation, Part Two, March 1994.

Marty Wold îl citează pe **Edward Edstrom** pentru a-și susține ideile—“ȘI ASTFEL VEDEM UN Dumnezeu cunoscut universului Său prin trei manifestări personale al Lui Însuși: mai

întâi, Tatăl—Duhul Personal și Veșnic în uniune și care operează prin forma divină și originală al aceluiași Dumnezeu; în a l doilea rând, același Duh Personal și Veșnic interacționând prin forma născută al aceluiași Dumnezeu; și în al treilea rând, același Duh Personal și Veșnic la lucru în a susține toate lucrările creațiunii deasupra și mai departe de PREZENȚA VIZIBILĂ “materială” al Tatălui Său și al Fiului. Aici nu avem trei Dumnezei, ci unul! Aici deasemenea avem un Dumnezeu, nu doi; însă cu toate acestea două forme vizibile, ‘tangibile’, și reale care aduce “SENSURILOR” experiența aceluiași Duh Divin!” Open Form Letter, 8-19-87, p 11.

Spiritismul—“Termenii Tatăl, Fiul, și Duhul sunt doar simboluri care stau pentru trei manifestări ale lui Dumnezeu ... Dumnezeu merge înainte din El Însuși în Fiul cel veșnic, întorcându-se înapoi în El Însuși în Duhul veșnic.” Dictionary, p 770.

Spiritismul—“Tatăl Însuși a rostit și toate creaturile din Cuvânt, Fiul Său, și reîntoarcerea Tatălui în El Însuși include aceiași reîntoarcere în aceiași Sursă Veșnică. Geneza logică al Fiului furnizează un tip al întregii evoluții sau al creațiunii; Fiul e unitatea întregii lucrări ai lui Dumnezeu ... Dumnezeu e în toate lucrurile, iar Dumnezeu e în toate lucrurile.” Dictionary, p 770.

Spiritismul—“Sfânt e Dumnezeu căreia voința Îi este îndeplinită prin puterile Sale căreia El le-a născut din El Însuși.” Hall, Citând Hermes întemeietorul spiritismului Misterelor, p XL.

Spiritismul—“... [Dumnezeu] poate să-și descopere esența printr-o varietate de existențe, care în timp ce ele sunt creaturile Sale în originea lor, ele sunt esența Sa în conținutul lor.” Dictionary, p 317.

Spiritismul—“Absolutul [sau Dumnezeu—Singura Sursă al tuturor] ... e începutul și ținta finală al tuturor seriile de esențe în care există începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor...” Dictionary, p 317.

Spiritismul învață deasemenea că Dumnezeu s-a împărțit sau s-a subdivizat în esența sau substanța Sa divină, în diferite părți, asemenea unui Fiu, sau un Duh Sfânt, etc. Astfel Dumnezeu ar fi sursa continuă și susținătorul al acestor părți din El, pentru că ar fi în toate aceste părți. Iar această doctrină spiritistă nu e nimica nou, ci a fost învățată aproape 4,000 de ani în urmă de Hermes—care a întemeiat doctrinele Misterelor spiritiste babiloniene.

Următoarele citate învață că Duhul Sfânt nu este o Ființă sau Persoană separată în afară de Tatăl sau Fiul, și că El nu este a treia Persoană a dumnezeirii, ci se referă la El ca fiind suflarea, viața, lumina, sau puterea, etc., lui Dumnezeu, sau o combinație al Tatălui și al Fiului împreună.

Fred Alaback—“... termenul biblic, ‘Duhul Sfânt a lui Dumnezeu’ ... se referă la viața Lui [Dumnezeu Tatăl] sau natura Sa interioară, (gândurile Sale, simțămintele, mintea, personalitatea, omniprezența Sa etc.) ... o contra-distincție către trupul Său exterior, forma fizică și trăsăturile Sale... o influență personală sau putere de la Dumnezeu însă niciodată ca o ființă separată ... Duhul Sfânt este natura internă și ‘persoana’ lui Dumnezeu Tatăl Însuși ...” No New Leaders, p 23.

Caleb Alonso—“... Duhul Tatălui și Duhul Fiului este Duhul Sfânt ... [Acolo] nu este o altă ființă în afară de Tatăl și de Fiul.” Video Taped Sermon, Part Two, 12-21-91.

Caleb Alonso—“... Duhul e lumina lui Dumnezeu, sau mai bine zis, lumina Dumnezeirii.” Taped Sermon, 12-14-91.

Caleb Alonso—“Hristos le dăruiește suflarea vieții Sale acela e Duhul Sfânt.” Taped Sermon, 12-14-91.

Edward Edstrom—“... natura Duhului lui Dumnezeu ... Sufletul Făcătorului Său
“Printr-o PARTE din El Însuși, ființa Sa interioară, SINELE Său interior, REALITATEA Sa interioară, sursa sau scaunul VITALITĂȚII Sale, PERSOANA Sa interioară, CENTRUL persoanei Sale ÎNTREGI, SUFLETUL Său, MINTEA Sa, suflarea Sa de VIAȚĂ, Dumnezeu ajunge până la ‘sfârșiturile’ universului Său infinit ‘atingând’ orice și pe oricine cu PREZENȚA SA REALĂ! Singurul Duh al universului ... e ‘legătura de viață’ al ÎNȚELEPCIUNII infinite, IUBIRII veșnice, LUMINII VIEȚII creațiunii lui Dumnezeu care este UNITATEA PERSONALĂ a Tatălui și al Fiului.” Human Spirit, p 11.

Scott Stanley, John Smith, John Encisco—“... Duhul Sfânt e persoana, duhul Tatălui și al Fiului.” Booklet, p 16.

Bill Stringfellow—“Dumnezeu S-a dăruit pe Sine Însuși când El a înzestrat acei ucenici așteptători [cu Duhul Sfânt la Cincizecime].” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Bill Stringfellow—“... acolo au fost doar două [ființe divine—Tatăl și Fiul], și e imposibil să schimbi 2 în 3 ... Duhul Sfânt [este] Duhul lui Dumnezeu—Duhul lui Hristos.” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Vedeți, noi am crezut că Duhul Sfânt este o ființă reală care trăiește ... în realitate e Duhul lui Dumnezeu și Duhul Fiului ... Duhul lui Hristos nu este o ființă individuală ...” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Bill Stringfellow—“Duhul Sfânt e mintea, gândurile, cuvintele, influența, și puterea lui Dumnezeu și al Fiului Său.” Video Taped Presentation, Part Two, March, 1994.

Marty Wold—“Duhul Sfânt nu este o ființă separată, existentă prin sine însuși; ci e Duhul, Sinele interior, Ființa interioară, ‘prezența vitală’, Persoana interioară, și Personalitatea Tatălui Meu ceresc ...

“Ei, Tatăl și Fiul, împărtășesc același ‘DUH STĂPÂNITOR.’” Open Form Letter, 8-19-87, p 7-9.

Spiritismul—“Pune-ți încrederea în Suflarea Divină—Duhul Sfânt—care este funcționarea Absolutului [Dumnezeu] asupra câmpului budic [de la Budda].” Dictionary, p 816.

Spiritismul—“Duhul Sfânt purcede de la Dumnezeirea—sursa infinită al tuturor. E suflarea lui Atman,—puterea infinită a lui Dumnezeu. Nu e separată, ci e operativă prin Hristos—Eul [Sinele] mai Înalt.” Dictionary, p 366.

Spiritismul—“Teologia medievală a deosebit în general ... pe Duhul Sfânt ca fiind uniunea dintre Tatăl și Fiul.” Dictionary, p 770.

Spiritismul—“Diferența dintre Tatăl și Fiul e aceasta—‘Tatăl’ e Dumnezeu manifestat în mod ascuns, ‘Fiul’ e Dumnezeu manifestat în mod deschis, iar Duhul Sfânt e cunoștința Duhului Adevărului, venind din experiența amândorura, ca Dumnezeu ascuns, și descoperit.” Dictionary, p 770.

Spiritismul—“În inima Trinității [sau un Dumnezeu] Creatorul râde și Îl naște pe copil. Copilul râde înapoi la Creator, iar împreună ei Îl nasc pe Duhul.” Meister Eckhart quoted în The Coming of the Cosmic Christ, p 218-219, de Matthew Fox.

Spiritismul—“Eu [Tatăl tuturor lucrurilor] îți poruncesc [Fiului Luminii] să mergi înainte, pentru a deveni o călăuză acelor care umblă în întuneric, ca toți oamenii în care locuiește duhul Minții Mele (Mintea Universală) să poată fi salvați prin Mintea Mea în voi, care vor chema Mintea Mea în ei ... pentru că sunt Mintea Misterelor ...” Hal quoting Hermes, p XL.

Astfel vedem că Spiritismul învață că Duhul Sfânt nu este o Persoană separată sau o Persoană în afară de Tatăl și de Fiul, ci se referă la El ca fiind suflarea, sau viața, sau lumină, sau puterea, etc., lui Dumnezeu, sau combinația Tatălui și al Fiului împreună. Iar această doctrină falsă și drăcească nu e nimica nou, ci a început să fie învățată de Hermes—aproape 4000 de ani în urmă! Însă adevărul lui Dumnezeu e exact opozitul acestei minciuni (vezi p 18-22).

Cu claritate puteți să vedeți că prin a crede învățăturile lui Fred Alaback, Caleb Alonso, Edward Edstrom, John Smith, Scott Stanley, Bill Stringfellow, Marty Wold, și oricine altcineva care adoptă și răspândește aceste învățături, înseamnă fi fi implicat în mod direct în spiritism și în robia doctrinelor dracilor, în loc de a fi liber în adevărurile curate ale lui Dumnezeu găsite în Biblie și în Spiritul Profeției!

Deasemenea e foarte interesant , că Însuși Duhul Sfânt—ca o Persoană și Ființă Divină—e atacată fără îndurare. De ce se întâmplă aceasta? Pentru că doar prin omniprezența Duhului Sfânt poate Tatăl și Fiul să fie cu noi; doar prin Duhul Sfânt Însuși planul de răscumpărare poate să fie făcut efectiv în viețile noastre; doar prin Duhul Sfânt și puterea Sa putem birui păcatul devenind perfecți ca și Dumnezeu în caracter; și doar prin Duhul Sfânt Însuși puterea lui Satana poate să fie făcută fără efect!

“Duhul Sfânt a fost promis să fie cu aceia care se luptă pentru biruință, în demonstrarea a toată puterea, înzestrând agentul uman cu puteri supranaturale, și instruind pe cel neștiutor în tainele împărăției lui Dumnezeu. Că Duhul Sfânt va fi marele ajutor, e o promisiune minunată.

“De ce folos ne-ar fi dacă singurul Fiul născut a lui Dumnezeu S-ar fi umilit, îndurând ispitele dușmanului viclean, și luptându-se cu el dealungul vieții lui pe pământ, murind ca Drept pentru cei nedrești, pentru ca omenirea să nu piară, dacă Duhul Sfânt nu ar fi fost dăruit ca un agent regenerador care să lucreze în mod continuu pentru a face efectiv în cazul nostru ceea ce a fost îndeplinit de Răscumpărătorul lumii?

“Când Duhul Sfânt a fost dăruit ucenicilor, și apostolilor, aceasta i-a făcut capabili să stea cu fermitate împotriva oricărui fel de idolatrie și pentru a înalța pe Domnul și doar pe El.

“Duhul Sfânt cel promis ... lucrează în mod continuu pentru a atrage atenția la marele sacrificiu oficial de pe crucea Calvarului, și pentru a descoperii lumii marea iubire a lui Dumnezeu pentru om, și pentru a deschide sufletului convins de păcat lucrurile prețioase din Scripturi, și pentru a deschide minților întunecate razele luminoase Soarelui Neprihăririi, adevărurile care le fac inimile să ardă în ei cu o inteligență trezită către adevărurile eternității.

“Cine altcineva decât Duhul Sfânt prezintă înaintea minții standardul moral de neprihănire și convinge de păcat, și produce o întristare evlavioasă care aduce pocăință, de care nu trebuie să ne pară rău, și inspiră exercițiul credinței în El care singur poate să mântuiască din tot păcatul?”

“Cine altcine decât Duhul Sfânt poate să lucreze cu mințile umane pentru a transforma caracterul prin a retrage afecțiunile de la acele lucruri care sunt temporare, și pieritoare, îmbibând sufletul cu o dorință serioasă pentru a prezenta moștenirea nemuritoare substanța veșnică care e nepieritoare, și care recrează, rafinează, și sfințește agențiile umane pentru ca ele să devină membrii familiei roiale, copii ai Împăratului ceresc?” 2MR 14-15 (Manuscript #1, 11-13-1892).

“Mângâietorul e numit ‘Duhul adevărului.’ Lucrarea Sa e pentru a defini și a menține adevărul. Primul locuiește în inimă ca Duhul adevărului, și astfel El devine Mângâietorul. Acolo e mângâiere și pace în adevăr, însă în minciună nu se găsește pace și mângâiere adevărată ... Duhul Sfânt vorbește minții prin Scripuri, și impresionează adevărul asupra inimii. Astfel El expune eroarea și-o dă afară din suflet. Hristos Își supune poporul Său ales prin Cuvântul lui Dumnezeu.

“Duhul a fost dăruit pentru a fi un agent regenerat, și fără acesta sacrificiul lui Hristos ar fi fost în zadar. Puterea răului s-a întărit de secole, iar submisivitatea oamenilor acestei captivități satanice a fost uimitoare. Păcatul a putut să fie rezistat și biruit doar prin agenția puternică în persona a treia a Dumnezeirii, care ar veni cu o energie nemodificată, în plinătatea puterii divine. Duhul e Cel care face efectiv ceea ce a fost îndeplinit de Răscumpărătorul lumii.” 5RH 471 col 1 (deasemenea DA 671, FLB 52, LHU 191, AG 194).

Ura lui Satana e intensă împotriva Duhului Sfânt! Iar el face tot ce poate pentru a a-L ataca pe Duhul Sfânt—încercând să facă omanizarea pentru a nega existența Duhului Sfânt ca Persoana a treia a Dumnezeirii. Dacă aceasta e îndeplinită și noi credem că nu există un Duh Sfânt—refuzându-L ca fiind Persoana a treia a Dumnezeirii, sau o ființă din Dumnezeire, atunci cum putem aștepta ca Duhul Sfânt Însuși să lucreze pentru noi? Cum ne putem aștepta ca Duhul Sfânt să ne ajute când noi L-am lepădat? Astfel divolul câștigă lupta.

Acei credincioși creștini timpurii, care n-au știut că Duhul Sfânt a existat, n-au avut puterea Duhului Sfânt în viața lor (vezi Fapte 8:14-17, 18:1-7). Și va fi la fel cu noi dacă credem că nu există o a treia Persoană sau Ființă în Dumnezeire cărui nume este Duhul Sfânt!

Acest atac diabolic împotriva Duhului Sfânt e făcut de oameni care pretind a fi slujitorii lui Dumnezeu în mijlocul fraților separați din poporul rămășiței lui Dumnezeu. Acești oameni s-ar putea să apără ca oameni neprihăniți, însă ei aduc soliile spiritiste ale divolului (vezi 2 Corinteni 11:13-15). Ei pretind și învață că Duhul Sfânt nu este o Ființă sau o a treia Persoană separată de Sine Însuși—când El este; că El nu are un nume sau un caracter al Său Însuși—când El are; și că El nu are o minte a Sa personală și că El nu poate gândi—când El poate.

Ceeace ei spun e că Duhul Sfânt nu există—că doar Tatăl și Fiul există.

Însă aceasta nu e nimica nouă. Chiar din 1851 acolo au fost unii care au înșelat și au încercat să convingă poporul lui Dumnezeu că Duhul Sfânt nu există! Iar acești înșelători au încercat s-o convingă chiar și Ellen White.

“Aceste lucruri (oamenii îndoindu-se că viziunile ei au fost de la Dumnezeu) mi-au rănit spiritul, și mi-au sfâșiat sufletul cu un chin adânc, aproape de disperare, în timp ce mulți ar dori ca eu să cred că nu există un Duh Sfânt ...” 1RH 13 col 3, (7-21-1851).

Astfel, pentru cei care spun că Duhul Sfânt nu este o Ființă vie, personală și sfântă—al treilea Dumnezeu în Dumnezeire—posedând o personalitate și un caracter cu totul al Său, când de fapt El este și are, ei neghează și condamnă pe Duhul Sfânt Însuși! Sora White scrie:

“Când oamenii se simt competenți să pronunțe judecată și să condemne pe Duhul Sfânt, ei fac o lucrare pentru ei care va fi dificilă pentru a fi contrafăcută. Întregul cap se slăbește, iar discernământul atât de slăbit încât e apt pentru a judecă în mod greșit.” 4RM 358 (Letter 6, 10-21-1894).

Aceste suflete dragi atât de adânciți în eroare, au interpretat în mod greșit Scripturile, și conduc și pe alții spre distrugere printr-o refuzare încăpățanată de a recunoaște că Duhul Sfânt este o Ființă și o Persoană vie, că e Dumnezeu. Noi am fost avertizați:

“O lumină falsă va fi acceptată în locul adevărului de unii care se simt chemați să fie expozitori ai Scripturilor, datorită chemării sau poziției lor.” 11MR 89 (Manuscript #59, 8-16-1900).

“Noi trebuie să ne păstrăm atenția mai mult asupra harului Duhului Sfânt. Aceasta noi nu putem să discernem cu ochii noștri naturali, însă prin credință noi Îi vedem lucrarea, iar **noi nu putem să dăruim lui Dumnezeu o iubire și onoare supremă dacă nu Îl recunoaștem pe Duhul Sfânt** pe care Domnul Îl trimite.” 2MR 38 (Manuscript #59, 8-16-1900).

Prin refuzarea lor de a recunoaște pe Duhul Sfânt ca Ființă și Persoană a treia fiind distinctă, sfântă și divină, și ca Dumnezeu al Dumnezeirii—astfel crezând că El nu există deloc, nu Îl neghează și condamnă doar, ci de fapt Îl leapădă! Ellen White ne spune:

“Aceia care leapădă Duhul adevărului se pun sub controlul unui spirit care este opus cuvântului și lucrării lui Dumnezeu. Pentru o vreme ei s-ar putea să continue să învețe unele faze ale adevărului, însă refuzarea lor de a accepta toată lumina pe care Dumnezeu o trimite, după o vreme îi va pune unde ei vor îndeplini lucrarea unui veghetor fals Acolo întotdeauna vor fi aceia care caută după ceva nou, și care întind și strecoară cuvântul lui Dumnezeu pentru a-l face să susțină ideile și teoriile lor.” Manuscript Release #723, p 2-3 (Manuscript # 125, 7-4-1907).

Noi am citit deja că încă din timpul potopului, urmașii acestor Mistere Babiloniene au fost activi în a răspândi asemenea minciuni înșelătoare. Iar în 1851, urmașii lui și atunci au fost activi în a nega și a refuza pe Duhul Sfânt Însuși. Însă aceasta nu s-a sfârșit atunci în mijlocul poporului rămășiței.

În 1891, un frate Chapman a ajuns la o vedere eronată, în aparență susținută de Scriptură, care a negat Persoana, Dumnezeirea și divinitatea Duhului Sfânt. Iar el a scris lui sora White întrebând-o dacă el a fost corect. Ea i-a scris înapoi, și a declarat:

“Unii încearcă mereu să fie originali, să aducă ceva nou și uimitor, iar ei nu realizează așa după cum ar trebui importanța de a prezerva unitatea credinței în legăturile iubirii

“Noi trebuie să ne rugăm pentru iluminare divină, însă în același timp să fim atenți cum primim orice e numit a fi lumină nouă

“Ideile tale ... nu se armonizează cu lumina pe care Dumnezeu mi-a dăruit-o. Natura Duhului Sfânt nu este înțeleasă cu claritate, iar tu niciodată nu vei putea să-L explici altora pentru că Domnul nu ți-a descoperit aceasta. Tu ai putea să aduni texte din Scripturi punându-ți construcția ta personală

asupra lor, însă aplicația nu e corectă. Expozițiile prin care îți susții poziția nu sunt sănătoase. Tu s-ar putea să conduci pe alții care să-ți accepte vederile, însă tu nu le faci nici un bine.

“Nu e nevoie pentru ca tu să cunoști și pentru a putea defini ceea ce este Duhul Sfânt Acolo sunt multe taine pe care nu le cauți să le cunoști sau să le explic; ele sunt prea înalte pentru mine, și prea înalte pentru tine. Asupra unor subiecte ca acestea, tăcerea e de aur

“Sper că vei încerca să fi în armonie cu trupul. Mi s-a arătat că tu nu vei exercita o influență spre mântuire în instruirea adevărului, pentru că mintea ta e neliniștită, iar dacă nu vei bea din Fântâna vieții, tu vei face aceiași greșală pe care mulți alții au făcut-o, de a crede că tu ai o lumină nouă, **când de fapt e doar o fază nouă a erorii.**

“Tu trebuie să te armonizezi cu frații tăi. Tu s-ar putea să iei anumite vederi din Scripturi și cercetând Scriptura în lumina ideilor tale, adunând împreună o grămadă de texte pretinzând că ele înseamnă un lucru sau altul, chemând pe fiecare să-ți dovedească că ideile tale sunt incorecte, însă ce influență ar putea avea cineva asupra minții tale, când el i-a aceleași Scripturi interpretându-le și aplicându-le diferit? Amândoi pretindeți să vă întemeiați vederile asupra Bibliei.

“E datorita ta să vi cât de aproape de oameni pe cât posibil, și nu să te depărtezi de ei cât de mult poți, și prin interpretarea ta făcând o diferență care n-ar trebui să existe. Aici e pericolul tău, a distrage mințile de la lucrurile reale pentru acest timp. Iar tu nu ești singurul care se pare să fie mișcat de ambiție în această direcție. Nu ar fi drept sau prudent să te trimitem afară ca lucrător pentru a-ți promulga ideile tale ciudate și astfel să cauzezi diviziune; noi avem destul din aceasta acuma. **Noi dorim oameni cu experiență solidă, care vor ancora mințile și nu să le trimită în larg fără hartă sau compas.**

“Acuma fratele meu, adevărul e ceea ce dorim și ceea ce trebuie să avem, însă nu introduce eroarea ca adevăr nou.” 14MR 177-180 (Letter 7, 6-11-1891).

După 1891, a continuat să descopere lui Ellen White mai mult adevăr în privința Naturii Duhului Sfânt, ceea ce ea cu credințioșie le-a pus pe hârtie. Acesta e motivul pentru care noi găsim atât de mult material în ce privește Natura Duhului Sfânt după 1891, ceea ce n-am găsit mai înainte.

Deasemenea după 1891, Kellogg a început să răspândească în larg ideile sale spiritiste despre Dumnezeu, în aparență susținute de Scripturi, ci a condus pe ascultatorii săi să concludă că cele trei Persoane vi ale Dumnezeirii nu au fost Persoane deloc, că n-au fost nimic mai mult decât trei esențe sau vapori (vezi Series B#7 p 62-63).

Sora White a confruntat cu credințioșie aceste erori mari care au atacat Natura lui Dumnezeu—Dumnezeu Tatăl—Dumnezeu Fiul—și Dumnezeu Duhul Sfânt, prin cuvântul scris. Ea a făcut astfel ca atunci când alte solii s-ar ridică negând pe Dumnezeu—Tatăl, Dumnezeu—Fiul, Dumnezeu—Duhul Sfânt, rămășița Sa să poată sta cu fermitate asupra adevărului deja descoperit întâlnind aceste erori cu un “așa este scris.”

Acesta e motivul pentru care mulți, incluzând Satana, dorește ca noi să renunțăm și să ignorăm aceste Mărturii prețioase de la Dumnezeu, ținându-ne de Biblie și doar de Biblie. Când Mărturiile sunt lepădate, astfel încât o interpretare corectă al Scripturilor nu este recunoscută, atunci singurul lucru rămas pentru interpretarea Scripturilor este rațiunea și înțelepciunea failibilă, greșită și nebună al omului, iar confuzia se va răspândi în proporție cu lepădarea Mărturiilor!

Puteți acuma să vedeți de ce s-a scris că nici un AZȘ nu va fi salvat dacă va renunța la Mărturii?

Pentru cei care continuă să țină la idei diferite de adevărurile care ne-au fost deja descoperite prin Spiritul Profeției în privința Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, ei își riscă mântuirea sufletelor lor. Ei ar trebui mai degrabă să se pocăiască de mândria și rebeliunea lor, realizând că gândirea și înțelepciunea omenească e nebunie cu Dumnezeu, acceptând interpretarea Spiritului Profeției despre ceea ce spune Scripturile.

“Cum se poate pierde viața? Aceasta se întâmplă atunci când adevărul ne e prezentat cu claritate iar noi refuzăm să-l acceptăm deoarece acolo e implicată o cruce.” 3MR 95 (Manuscript #44, 10-22-1886).

Diavolul s-ar putea să-și închidă brațele cu păcătosul, spunând: ‘E mai bine să lași lucrurile așa cum sunt. Dacă vei mărturisi, dignitatea îți va fi rănită, influența ta pierdută.’ Astfel el a câștigat biruința iarăși și iarăși.” Series B#7 p 23.

Mărturiile sunt orânduie de Dumnezeu Însuși ca mijloace prin care rămășița Sa adevărată să poată detecta în mod corect adevărul de eroare! Dacă acești oameni nu se aduc în armonie completă—nu parțială—cu ceea ce sora White a scris în privința lui Dumnezeu—Tatăl, Dumnezeu Fiul, și Dumnezeu Duhul Sfânt, ei nu se pot aștepta la altceva decât să interpreteze Scripturile în mod incorect, și să continue să se depărteze de adevăr, astfel pierzându-și discernământul spiritual și conducând alte suflete departe de turma Domnului și spre moarte veșnică.

“E planul lui Satana să slăbească credința poporului lui Dumnezeu în Mărturii. Următorul urmează scepeticismul în privința punctelor vitale ale credinței noastre, stâlpii poziției noastre, apoi îndoiala în Sfintele Scripturi, iar la urmă marșul spre pierdere. Când Mărturiile, care au fost o dată crezute sunt îndoite și renunțate, Satana știe că cei înșelați nu se vor opri aici; iar el își dublează eforturile până când el îi aruncă în rebeliune deschisă, care devine incurabilă și se sfârșește în distrugere.” 4T 211.

“Când puterea lui Dumnezeu mărturisește despre ceea ce este adevăr, acel adevăr trebuie să stea pentru totdeauna ca adevăr. Supoziții contrare luminii lui Dumnezeu nu trebuie să fie primite. Oamenii se vor ridica cu interpretări din Scripturi care pentru ei sunt adevăr, însă care nu sunt adevăr Unul se va ridica, și un altul cu o lumină nouă, care contrazice ceea ce Dumnezeu a dăruit sub demonstrarea Duhului Sfânt.” 1SM 161.

“Dacă vă pierdeți încrederea în Mărturii voi vă veți depărta de adevărul Bibliei Dumnezeu a vorbit. Cine a tremurat la cuvântul Său?” 5T 98.

Într-adevăr, fără viziuni (Spiritul Profeției), POPORUL SE PIERDE!

Ultima înșelăciune a lui Satana este adusă la îndeplinire cu viclenie din multe unghiuri, și de la aceia la care niciodată nu ne-am aștepta, iar o mare mulțime din “cei aleși” sunt înșelați.

“Ultima înșelăciune a lui Satana va fi să facă fără efect mărturia Duhului lui Dumnezeu. ‘Unde nu este viziune, poporul se pierde.’” 2SM 48.

“Una din marile rele care va veni la poporul nostru va fi lurea Scripturilor din locul lor adevărat și astfel să le interpreteze așa încât să confirme eroarea care contrazice lumina și

mărturiile pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în ultimul jumătate de secol.” MR #737, p 12 (Manuscript 59, May 20, 1905).

Mă rog ca acești oameni să se trezească până când nu este prea târziu, înainte să “meargă și să cadă înapoi, fiind loviți, prinși în capcană și biruiți,” pentru că ei n-au dat slava Domnului prin a da ascultare și urmând toate cuvintele Domnului—din Biblie și din Spiritul Profeției!

“Frații mei se păr a mă judeca luând poziții care nu sunt necesare. Ei nu văd că Dumnezeu în înțelepciunea Sa mi-a dăruit descoperiri **care nu pot fi contrazise sau contestate cu succes**. Toate opozițiile sau contrazicerile pentru a face mărturiile mele fără efect doar mă silește prin urgența Duhului Sfânt printr-o repetiție decisă să stau asupra luminii descoperite cu toată puterea pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Toate argumentele oamenilor, toată influența lor în opoziție nu are nici o forță asupra mea. Oricare ar fi poziția sau doctrinele ocestor oameni, și oricât de fermă ar fi fost încrederea mea în ele mai înainte, când ei iau poziții false toate argumentele lor împotriva a ceea ce știu că Domnul mi-a arătat a fi adevăr sunt în zadar Dumnezeu să fie adevărat și fiecare om un minciunos.

“Fiecare cuvânt e în armonie cu Oracolele vii, iar Mărturiile pe care Dumnezeu mi le-a dăruit pot fi contestate doar prin a răsuici Scripturile de la adevărata lor însemnătate, prin a le aplica și ale interpreta în mod greșit. Acia care fac aceasta sunt ca Iudeii impenitenți, care au avut ochi și n-au văzut, care au avut urechi și n-au auzit, și nici n-au vrut să înțeleagă. De ce? Pentru ca să nu fie convertiți și să trebuiască să recunoască că toate ideile lor n-au fost corecte. Aceasta ei au fost prea mândri să facă, iar deaceia ei au persistat în a refuza sfatul, lumina și dovezile pe care Dumnezeu le-a dăruit. Astfel ei și-au înșelat sufletele lor și ale altora.” Manuscript Release #881, p 1-2 (Manuscript #25, 1-7-1890).

“Când oameni încapățânați și-au pus voința împotriva voinței lui Dumnezeu, nu e ușor pentru ei să recunoască că au greșit în judecată. E foarte dificil pentru asemenea oameni să vină cu totul în lumină recunoscându-și în mod cinstit păcatele lor; pentru că Satana are mare putere asupra minților multora cărora Dumnezeu le-a dăruit dovezi suficiente pentru a încuraja credința și să le inspire încrederea. Mulți nu vor fi convinși, pentru că ei nu sunt înclinați să mărturisească. A rezista și a lepăda doar o rază de lumină din ceruri datorită mândriei și încapățânării inimii, face mai ușor a refuza lumina a doua oară. Astfel oamenii își formează obiceiul de a lumina ...

“Lumina adevărului luminează în mod constant, însă mulți bărbați și femei nu o înțeleg, și de ce?—pentru că egoismul, egocentrismul, și mândria le orbește vederea spirituală. Stând între ei și lumina adevărată, e idolul opiniei lor.” Manuscript release #77, p 6 (Manuscript #21, 2-7-1891).

“Ascultați și luați aminte! Nu fiți mândri căci Domnul vorbește! Dați slavă Domnului Dumnezeului vostru, până nu vine întunericul, până nu vi se lovesc picioarele de munții nopții! Veți aștepta lumina, dar El o va preface în umbra morții, și o va preface în negura adâncă. Iar dacă nu vreți să ascultați, voi plânge în ascuns, pentru mândria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi, pentru că turma Domnului va fi dusă în robie.” Ieremia 13:15-17.

Deasemenea mă rog ca restul poporului lui Dumnezeu să fie avertizat pe deplin și ca niciodată să nu negheze sau să renunțe la Spiritul Profeției doar pentru că le contrazice vreo idee îndrăgită pe care ei cred că Biblia o susține. Fie ca cuvintele lui Dumnezeu să fie adevărate, și fiecare om un minciunos care nu se ține de toate cuvintele lui Dumnezeu—de Biblie și de Spiritul Profeției!